

Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στη
Φορολογική & Χρηματοοικονομική Διοίκηση
Στρατηγικών Αποφάσεων

Διπλωματική Εργασία

**ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ
ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ
ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ**

της

ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΟΥ ΦΑΝΗ

Επιβλέπων Καθηγητής: Καραγιώργος Αλκιβιάδης

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του μεταπτυχιακού διπλώματος
ειδίκευσης στη Φορολογική και Χρηματοοικονομική Διοίκηση Στρατηγικών
Αποφάσεων

Θεσσαλονίκη,

Ιανουάριος 2020

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στον επιβλέποντα καθηγητή μου κ. Καραγιώργο Αλκιβιάδη, για την καθοδήγησή του κατά τη διάρκεια εκπόνησης της διπλωματικής εργασίας μου.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον σύζυγό μου Πασχάλη Ηλιάδη και τον γιό μου Θανάση, για την υπομονή και την συμπαράστασή τους κατά τη διάρκεια των μεταπτυχιακών σπουδών μου.

Περίληψη

Τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα Ν. 4308/14 απλουστεύουν τις διαδικασίες της λογιστικής παρακολούθησης, αποτελώντας ένα πολύ σημαντικό βήμα για την ελληνική λογιστική πραγματικότητα. Ταυτόχρονα, τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, αποτελούν και αυτά ένα σύνολο κανόνων και αρχών, που οφείλουν να ακολουθήσουν υποχρεωτικά ορισμένες επιχειρήσεις των χωρών που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων. Παρά τη σημασία του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων του Ν. 4308/14, ελάχιστες ερευνητικές προσεγγίσεις αντιμετωπίζουν τις μεταξύ τους σχέσεις. Για αυτό τον λόγο, σκοπός της παρούσας διπλωματικής εργασίας είναι η μελέτη και ανάλυση της σχέσης αυτών. Τα αποτελέσματα έδειξαν, ότι από τη μία πλευρά τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα διαφοροποιούνται από το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, από την άλλη πλευρά υπάρχει στενή σχέση μεταξύ των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων του Ν. 4308/14 και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Λέξεις κλειδιά: Λογιστική, Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, Λογιστικοί κανόνες, Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Abstract

Greek Accounting Standards Law 4308/14 simplifies the accounting procedures, being a very important step for the Greek accounting reality. At the same time, International Accounting Standards are also a set of rules and principles that must be followed by certain companies in the countries belonging to the European Union when preparing their financial statements. Despite the importance of the Greek General Accounting Plan, the Greek Accounting Standards and the Greek Accounting Standards of Law 4308/14, few research approaches address the interrelationships. For this reason, the purpose of this thesis is to study and analyze their relationship. The results showed that on one hand International Accounting Standards are different from the Greek General Accounting Plan, on the other hand there is a close relationship between the Greek Accounting Standards of Law 4308/14 and the International Accounting Standards.

Keywords: Accounting, Greek Accounting Standards, Greek General Accounting, Accounting Rules, International Accounting Standards

Περίληψη	3
Abstract	4
Εισαγωγή - Σκοπός - Διάρθρωση	7
Εισαγωγή	7
Σκοπός της διπλωματικής εργασίας	7
Διάρθρωση διπλωματικής εργασίας	7
Κεφάλαιο 1 : Θεωρητικό πλαίσιο λογιστικής	9
1.1. Εισαγωγή	9
1.2. Ορισμός Λογιστικής.....	9
1.3 Στόχος και Σκοπός	10
1.4 Βασικές Λογιστικές Αρχές.....	11
1.5 Λογιστική τυποποίηση	13
Κεφάλαιο 2: Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο	14
2.1 Εισαγωγή	14
2.2 Ιστορική αναδρομή στο Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο.....	14
2.2 Το περιεχόμενο του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου	17
Κεφάλαιο 3: Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα	18
3.1 Εισαγωγή	18
3.2 Εισαγωγή στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα	18
3.3 Ουσιώδεις Παραδοχές	19
3.4 Λογιστικές Πολιτικές	19
3.5 Βήματα για την Εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων	20
3.6 Ισχύοντα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα / Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης.....	20
3.7 Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων.....	27
3.8 Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις	28
3.9 Οφέλη και κίνδυνοι εφαρμογής των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).....	30
Κεφάλαιο 4: Επισκόπηση ερευνών	32
4.1 Εισαγωγή	32
4.2 Παρουσίαση ερευνών	32
Κεφάλαιο 5: Διαφορές μεταξύ Ελληνικού Λογιστικού Σχεδίου, Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων	46
Εισαγωγή	46
IAS1 : Παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων	46
IAS2 : Αποθέματα	46

IAS 7: Κατάσταση Ταμιακών Ροών (ΚΤΡ).....	47
IAS 8: Λογιστικοί κανόνες, αλλαγές στους λογιστικούς υπολογισμούς και λάθη	47
IAS 10: Γεγονότα μετά την ημερομηνία του οικονομικού ισολογισμού	47
IAS 12: Φόροι Εισοδήματος	48
IAS 16: Ενσώματες Ακίνητοποιήσεις.....	48
IAS 18: Έσοδα (τώρα ΔΠΧΑ 15)	48
IAS 19: Παροχές σε εργαζόμενους	49
IAS20 : Λογιστική των Κρατικών Επιχορηγήσεων	49
IAS 37: Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις & Ενδεχόμενες Απαιτήσεις	49
IAS39 :Χρηματοοικονομικά Μέσα.....	50
IAS 40: Επενδύσεις σε ακίνητα.....	50
Συμπεράσματα	52
Βιβλιογραφία	53
Ελληνική Βιβλιογραφία	53
Ξένη Βιβλιογραφία	54
Διαδικτυακές Πηγές	58
Παράρτημα	59

Εισαγωγή - Σκοπός - Διάρθρωση

Εισαγωγή

Τα Ε.Λ.Π αντικατέστησαν τον κώδικα φορολογικής απεικόνισης και συναλλαγών, σύμφωνα με τον νόμο Ν. 4308/2014. Με βάση τα Ε.Λ.Π., οι διαδικασίες που αφορούν τις λογιστικές πράξεις και τις συναλλαγές των επιχειρήσεων, έχουν απλουστευτεί σημαντικά. Επιπλέον, οι οικονομικές καταστάσεις δείχνουν την πραγματική εικόνα μιας εταιρείας γεγονός το οποίο βοηθάει στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων και κεφαλαίων. Ακόμη, ο ρόλος των Ε.Λ.Π. υπήρξε καταλυτικός έτσι ώστε να ξεπεραστεί καταρχάς η πολυπλοκότητα που δημιουργούνταν από το μεγάλο σε αριθμό νόμων που εφαρμόζονταν στην λογιστική και κατά δεύτερον να επιτευχθεί μία ενιαία προσέγγιση μέσω ενός νομοθετήματος το οποίο θα περιείχε κοινούς λογιστικούς κανόνες, για όλες τις επιχειρήσεις και τους λογιστές.

Τα Δ.Λ.Π. αποτελούν ένα σύνολο κανόνων και αρχών. Είναι σημαντικό όλοι αυτοί οι κανόνες να είναι ενιαίοι για τις επιχειρήσεις όλου του κόσμου ώστε να υπάρχει περισσότερη εμπιστοσύνη από την μεριά των ξένων που θέλουν να επενδύσουν σε ορισμένες εταιρείες και δυσκολεύονται να κατανοήσουν τις οικονομικές καταστάσεις άλλων λογιστικών συστημάτων πέρα των Δ.Λ.Π.

Σκοπός της διπλωματικής εργασίας

Παρά την σημασία των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, δεν έχουν διερευνηθεί αρκετές έρευνες στη σχέση των ΕΛΠ και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Σκοπός της παρούσας διπλωματικής εργασίας, είναι να εξεταστούν τα οφέλη και οι δυσκολίες που μπορεί να προκύψουν από την καθιέρωση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στην Ελλάδα..

Διάρθρωση διπλωματικής εργασίας

Η παρούσα εργασία, είναι χωρισμένη σε έξι κεφάλαια.

Στο πρώτο κεφάλαιο με τίτλο «**Θεωρητικό πλαίσιο λογιστικής**» γίνεται αναφορά στην έννοια της λογιστικής, στους στόχους και τους σκοπούς της, όπως επίσης και στις βασικές λογιστικές αρχές. Στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου γίνεται αναφορά στην λογιστική τυποποίηση.

Στο δεύτερο κεφάλαιο με τίτλο «**Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο**» γίνεται μία ιστορική αναδρομή στο Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο και στο περιεχόμενο τους.

Στο τρίτο κεφάλαιο με τίτλο «**Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα - Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης**» παρουσιάζονται έννοιες και ορισμοί, ο σκοπός δημιουργίας τους, τα αρμόδια όργανα, τα οφέλη και οι κίνδυνοι από την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων/ Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, όπως επίσης και μία ανάλυση με τα ισχύοντα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα/ Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης.

Στο τέταρτο κεφάλαιο με τίτλο «**Επισκόπηση ερευνών**» παρουσιάζονται έρευνες σχετικά με την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στις επιχειρήσεις που είτε είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο, είτε όχι. Η σημασία αυτών είναι σημαντική και η εφαρμογή τους δεν είναι πάντα εύκολη.

Στο πέμπτο κεφάλαιο αναφέρονται οι βασικές διαφορές μεταξύ του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Έπειτα ακολουθούν τα **Συμπεράσματα** και τέλος η **Βιβλιογραφία** όπου αναφέρονται οι πηγές άντλησης των πληροφοριών που βοήθησαν στην συγγραφή αυτής της εργασίας.

Κεφάλαιο 1 : Θεωρητικό πλαίσιο λογιστικής

1.1. Εισαγωγή

Στο εν λόγω κεφάλαιο με τίτλο «**Θεωρητικό πλαίσιο λογιστικής**» γίνεται αναφορά στην έννοια της λογιστικής, στους στόχους και τους σκοπούς της, όπως επίσης και στις βασικές λογιστικές αρχές. Στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου γίνεται αναφορά στην λογιστική τυποποίηση.

1.2. Ορισμός Λογιστικής

Ο όρος λογιστική πηγάζει από την λέξη λογίζω, επειδή αντικείμενο της είναι η αναγκαστική εκτέλεση των λογαριασμών μέσω των οποίων αντικατοπτρίζεται ο λογισμός, με άλλα λόγια, η καταγραφή και η αποτύπωση λογιστικών γεγονότων. (Καραγιώργος και Παπαδόπουλος, 2003)

Ο κλάδος της Οικονομικής Επιστήμης, εμπεριέχει την Λογιστική, επειδή είναι ένα σύστημα καταχώρησης και ελέγχου της κερδοφορίας οικονομικών δραστηριοτήτων. Έτσι γίνεται συστηματική καταχώρηση της χρηματικής αξίας υλικών ή άυλων αγαθών καθώς και δραστηριοτήτων που αλλάζουν την χρηματική αξία υλικών ή άυλων αντικειμένων. (Καραγιώργος και Παπαδόπουλος, 2003)

Σε αντίθετη περίπτωση, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η λογιστική σαν επιστημονικός κλάδος, αφορά την παροχή οικονομικών πληροφοριών, που έχει να κάνει με τις οικονομικές μονάδες και στοχεύει στο να διευκολύνει τους εμπλεκόμενους να πάρουν σωστές αποφάσεις.

Στην αντίπερα όχθη, με την λογιστική ως μαθηματικό σύστημα οικονομικού κορμού, διάφορες πράξεις και συναλλαγές οικονομικού χαρακτήρα, αναγνωρίζονται και συντάσσονται συστηματικά και μεθοδικά, με σκοπό να είναι υλοποιήσιμος ο μελλοντικός έλεγχος. Ο μηχανισμός αυτός, εφαρμόζεται στον έλεγχο, στην καταγραφή των οικονομικών πράξεων του φορέα, είτε ιδιωτικού, είτε δημόσιου.

Παρόλο που με την λογιστική συντάσσονται και φέρουν χρηματική αξία μεθοδικά, ιστορικά οι οικονομικές δραστηριότητες από την παραγωγή στην κατανάλωση, βρίσκει αποδεκτή την προσβασιμότητα ο άνθρωπος να δώσει βαρύτητα με καθαρή χρηματική αξία σε όλα τα προϊόντα προσδιορίζοντας με αυτόν τον τρόπο το κόστος κάθε ύλης, όπως επίσης και του ανθρωπίνου δυναμικού το κόστος.

Επιπλέον, η Λογιστική μπορούμε να πούμε ότι είναι ένας κλάδος της Μαθηματικής Επιστήμης και ότι στηρίζεται σε μία μέθοδο κατάταξης, πιο συγκεκριμένα, με βάση τον τύπο της συναλλαγής π.χ παραγωγής, κατανάλωσης ή ανταλλαγής, δια της ακολουθούμενης στη συνέχεια ανάλυσης και σύνθεσης αυτών, πετυχαίνεται με βάση την οικονομική πραγματικότητα ο ακριβής προσδιορισμός.

Στην Λογιστική, η διπλογραφική μέθοδος, θεωρείται από την πρώτη κύρια μέθοδο, διότι δεν περιορίζεται μόνο στην απλή καταγραφή-καταχώρηση, αλλά και στην τακτική παρακολούθηση δια δεύτερου λογαριασμού όπου και κατοπτρίζεται ο αντίκτυπος που έχει ο πρώτος στη θέση της οικονομικής δραστηριότητας ακόμα και σε συγκεκριμένο χρόνο.

Η Λογιστική τακτικά κάνει ιστορική καταγραφή και ποσοτικοποιεί σε χρηματικές μονάδες όλα τα μεγέθη της εταιρείας. Η επιστήμη της Λογιστικής, διακρίνεται σε διάφορες κατηγορίες, σύμφωνα με τις επιδιώξεις και τις πληροφοριακές ανάγκες των ενδιαφερόμενων μελών που εξυπηρετεί.

Η πρώτη διάκριση γίνεται με βάση την εσωστρέφεια ή την εξωστρέφεια των πληροφοριών σε: **Χρηματοοικονομική Λογιστική** όπου βοηθάει στις ανάγκες αυτών που βρίσκονται έξω από την εταιρεία, και σε **Διοικητική Λογιστική** όπου βοηθάει στις ανάγκες αυτών που είναι εντός της επιχείρησης. Στον κλάδο αυτό, ανήκει και η Λογιστική Κόστους (Κοστολόγηση και Αναλυτική Λογιστική). Το Ε.Γ.Λ.Σ χωρίζεται στην Γενική Λογιστική (ομάδες 1,2,3,4,5,6,7,8), στην Αναλυτική Λογιστική (ομάδα 9) και στους Λογαριασμούς Τάξεως (ομάδα 0)

Συνοπτικά, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η λογιστική είναι ο κλάδος εκείνος της επιστήμης που αφορά τις σχέσεις που υπάρχουν με τις οικονομικές μονάδες. Αντικείμενο μελέτης της Λογιστικής Επιστήμης είναι οι απόρροιες αυτών των σχέσεων σε εσωτερικό και εξωτερικό επίπεδο επιχείρησης. Επιμέρους έννοιες αποτελούν η οικονομική και η λογιστική μονάδα με τις οποίες ασχολείται η Λογιστική.

1.3 Στόχος και Σκοπός

Οι στόχοι και οι σκοποί της λογιστικής, είναι διάφοροι κατ' αναλογία με το είδος αυτής αλλά και από το ποιος τα χρησιμοποιεί. Οι πιο σημαντικοί στόχοι είναι, ο καθορισμός των οικονομικών καταστάσεων μιας εταιρείας, η παρατήρηση των περιουσιακών στοιχείων με βάση τις διάφορες μεταβολές που μπορεί να έχουν, ο καθορισμός των αποτελεσμάτων (κέρδος ή ζημία) που έπεται από τις πράξεις της εταιρείας σε μια δεδομένη χρονική περίοδο, η συλλογή των στατιστικών στοιχείων σχετικά με την πρόοδο των οικονομικών μεγεθών μιας εταιρείας, στα μεγέθη της περιουσιακής διάρθρωσης γίνεται έλεγχος, η σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων και το προνόμιο αριθμητικών δεδομένων τα οποία καθορίζουν τα οικονομικά αποτελέσματα.

Ο τρόπος πραγματοποίησης όλων αυτών, αλλάζει από εταιρεία σε εταιρεία. Η λογιστική τυποποίηση επηρεάζει την κοινωνική δημοσιονομική, οικονομική, πολιτική, όσο και την εθνική οικονομία του κράτους. Με την εκπλήρωση της λογιστικής τυποποίησης, σύμφωνα με τα ελληνικά δεδομένα, πετυχαίνεται, η συνεχής παροχή πληροφοριών στους λήπτες επιχειρηματικών αποφάσεων για να επιτύχει την καλύτερη επένδυση όσον αφορά τα κεφάλαια και την αύξηση της παραγωγικότητας, η οριοθέτηση στον οικονομικό κόσμο ίδιας ορολογίας και κοινής «λογιστικής γλώσσας», ο σωστός και ακριβής υπολογισμός των στοιχείων όσον αφορά την οικονομική κατάσταση και τα αποτελέσματα των επιχειρηματικών μονάδων, η διεξαγωγή διαφορετικών ειδών ελέγχων. Πχ τραπεζικών, φορολογικών και αγορανομικών, και τέλος η εκδούλευση των οικονομικών αναλύσεων και των μελετών σε όλους τους τομείς της οικονομίας.

Η βοήθεια της λογιστικής τυποποίησης στην ιδιωτική οικονομία προέρχεται από το ότι, το λογιστικό σχέδιο συνθέτει τον σχετικό χάρτη όπου επιτυγχάνει με τις δικές του δυνάμεις την ορθότητα στην διεύθυνση του λογιστηρίου, επίσης παρέχεται

η δυνατότητα των πιο επίκαιρων μεθόδων εκτέλεσης της λογιστικής εργασίας με τα πιο εξελιγμένα ηλεκτρονικά συστήματα, με απόρροια σε σύντομο χρονικό διάστημα, την μείωση του λειτουργικού κόστους και την παροχή πληροφοριών, ακόμη κατορθώνεται πλήρης προσδιορισμός των αποτελεσμάτων της εταιρείας κατά δραστηριότητα ή τμήμα.

1.4 Βασικές Λογιστικές Αρχές

Οι βασικές λογιστικές αρχές είναι η Αρχή δεδουλευμένων εσόδων, η Αρχή του συντηρητισμού, η Αρχή της συνέπειας, η Αρχή του κόστους, η Αρχή της οικονομικής οντότητας, η Αρχή της πλήρους αποκάλυψης, η Αρχή της ανησυχίας, η Αρχή της αντιστοίχισης, η Αρχή της σπουδαιότητας, η Αρχή της νομισματικής μονάδας, η Αρχή της αξιοπιστίας, η Αρχή της αναγνώρισης των εσόδων και τέλος η Αρχή της χρονικής περιόδου.

Πιο αναλυτικά, η *Αρχή δεδουλευμένων εσόδων* αφορά τις λογιστικές συναλλαγές που θα πρέπει να καταγράφονται στις λογιστικές περιόδους κατά τις οποίες συμβαίνουν και όχι στις περιόδους όπου υπάρχουν ταμειακές ροές που συνδέονται με αυτές. Αυτό είναι το θεμέλιο της λογιστικής αυτοτέλειας των χρήσεων. Είναι σημαντικό για την κατάρτιση οικονομικών καταστάσεων, να δείχνουν τι πραγματικά συνέβη σε μια λογιστική περίοδο, αντί να τεθεί τεχνητά σε καθυστέρηση ή να επιταχυνθεί από τις σχετικές ταμειακές ροές. Για παράδειγμα, εάν παραβλέψουμε την αρχή της δεδουλευμένης εγγραφής, θα καταχωρούσαμε ένα έξοδο μόνο όταν πληρώναμε για αυτό, γεγονός που μπορεί να συνεπάγεται μια μεγάλη καθυστέρηση που προκαλείται από τους όρους πληρωμής για το σχετικό τιμολόγιο προμηθευτή.

Επίσης, η Αρχή του συντηρητισμού δείχνει στην ουσία πως πρέπει να καταγραφούν τα έξοδα και οι υποχρεώσεις το συντομότερο δυνατόν καθώς επίσης και τα έσοδα και τα περιουσιακά στοιχεία μόνο όταν είναι βέβαιο ότι θα συμβούν. Αυτό εισάγει μια συντηρητική κλίση στις οικονομικές καταστάσεις που μπορεί να αποδώσει χαμηλότερα αναφερόμενα κέρδη, καθώς η αναγνώριση εσόδων και περιουσιακών στοιχείων μπορεί να καθυστερήσει για κάποιο χρονικό διάστημα. Αντίθετα, η αρχή αυτή τείνει να ενθαρρύνει την καταγραφή των ζημιών νωρίτερα και όχι αργότερα

Επιπλέον η Αρχή της συνέπειας μας λέει ότι, από τη στιγμή που θα υιοθετηθεί μια λογιστική αρχή ή μέθοδος, θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί μέχρι να εμφανιστεί μια αποδεδειγμένα καλύτερη αρχή ή μέθοδος. Η μη τήρηση της αρχής της συνέπειας σημαίνει ότι μια επιχείρηση θα μπορούσε να μεταπηδήσει, μεταξύ διαφορετικών λογιστικών επεξεργασιών των συναλλαγών της, γεγονός που καθιστά εξαιρετικά δύσκολο να διακρίνει τα μακροπρόθεσμα οικονομικά της αποτελέσματα.

Ακόμη η Αρχή του κόστους, είναι η ιδέα ότι μια επιχείρηση θα πρέπει να καταγράφει μόνο τα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις και τις συμμετοχές της, στο αρχικό τους κόστος αγοράς. Η αρχή αυτή καθίσταται λιγότερο έγκυρη, καθώς μια σειρά από λογιστικά πρότυπα κατευθύνονται προς την κατεύθυνση της

προσαρμογής των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων στις εύλογες αξίες τους .

Επιπρόσθετα, η Αρχή της οικονομικής οντότητας, είναι η έννοια ότι οι συναλλαγές μιας επιχείρησης πρέπει να διατηρούνται ξεχωριστές από εκείνες των ιδιοκτητών της και άλλων επιχειρήσεων. Αυτό εμποδίζει την ανάμειξη περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων μεταξύ πολλαπλών οντοτήτων, γεγονός που μπορεί να δημιουργήσει σημαντικές δυσκολίες όταν ελέγχονται για πρώτη φορά οι οικονομικές καταστάσεις μιας νεοσυσταθείσας επιχείρησης.

Συν τοις άλλης, η Αρχή της πλήρους αποκάλυψης, πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης, για όλες τις πληροφορίες που μπορεί να επηρεάσουν την κατανόηση των εν λόγω δηλώσεων από τον αναγνώστη. Τα λογιστικά πρότυπα έχουν πολλαπλασιαστεί σε μεγάλο βαθμό, στην εξειδίκευση ενός τεράστιου αριθμού ενημερωτικών αποκαλύψεων. Στην συνέχεια, η Αρχή της ανησυχίας, είναι η ιδέα ότι μια επιχείρηση θα παραμείνει σε λειτουργία για το άμεσο μέλλον.

Επίσης, η Αρχή της αντιστοιχίας είναι όταν καταγράφονται τα έσοδα και πρέπει ταυτόχρονα να καταγράφονται και όλα τα σχετικά έξοδα. Έτσι, χρεώνετε το απόθεμα για το κόστος των αγαθών που πωλούνται ταυτόχρονα με την εγγραφή εσόδων από την πώληση αυτών των αποθεμάτων. Αυτός είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της λογιστικής σε δεδουλευμένη βάση. Η ταμειακή βάση της λογιστικής δεν χρησιμοποιεί την αντιστοιχία της αρχής.

Ακόμη, η αρχή της σπουδαιότητας είναι η συναλλαγή που πρέπει να καταγράφεται στα λογιστικά βιβλία και σε περίπτωση που δεν γίνει, θα αλλαχτεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων από κάποιον που διαβάζει τις οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας. Πρόκειται για μια αρκετά αόριστη ιδέα, η οποία είναι δύσκολο να προσδιοριστεί ποσοτικά, γεγονός που οδήγησε μερικούς από τους περισσότερους ελεγκτές να καταγράφουν ακόμη και τις μικρότερες συναλλαγές.

Επιπλέον, η Αρχή της νομισματικής μονάδας μας δείχνει ότι μια επιχείρηση θα πρέπει να καταγράφει μόνο συναλλαγές που μπορούν να δηλωθούν ως μονάδες νομίσματος. Επομένως, είναι αρκετά εύκολο να καταγραφεί η αγορά ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου, δεδομένου ότι αγοράστηκε για συγκεκριμένη τιμή, ενώ η αξία του συστήματος ποιοτικού ελέγχου μιας επιχείρησης δεν καταγράφεται. Αυτή η ιδέα διατηρεί μια επιχείρηση από την υπερβολική εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της.

Στην συνέχεια, η Αρχή της αξιοπιστίας θα πρέπει να καταγράφει μόνο εκείνες τις συναλλαγές που μπορούν να αποδειχθούν. Για παράδειγμα, ένα τιμολόγιο προμηθευτή είναι μια σταθερή απόδειξη ότι έχει καταγραφεί ένα έξοδο. Η έννοια αυτή είναι πρωταρχικής σημασίας για τους ελεγκτές, οι οποίοι αναζητούν συνεχώς τα αποδεικτικά στοιχεία που υποστηρίζουν τις συναλλαγές.

Επί προσθέτως, η Αρχή αναγνώρισης των εσόδων, Θα πρέπει να αναγνωρίζει τα έσοδα μόνο όταν η επιχείρηση έχει ολοκληρώσει ουσιαστικά τη διαδικασία των εσόδων. Τόσοι πολλοί άνθρωποι έχουν γυρίσει γύρω από το

περιθώριο αυτής της έννοιας για να διαπράξουν απάτες αναφοράς ότι μια ποικιλία φορέων καθορισμού προτύπων έχουν αναπτύξει μια τεράστια ποσότητα πληροφοριών σχετικά με το τι αποτελεί την κατάλληλη αναγνώριση εσόδων .

Τέλος, η Αρχή της χρονικής περιόδου δείχνει ότι μια επιχείρηση πρέπει να αναφέρει τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων της, σε μια τυπική χρονική περίοδο. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως η πιο εμφανής από όλες τις λογιστικές αρχές, αλλά αποσκοπεί στη δημιουργία ενός τυπικού συνόλου συγκρίσιμων περιόδων, το οποίο είναι χρήσιμο για την ανάλυση τάσεων . Όλες αυτές οι αρχές ενσωματώνονται σε μια σειρά λογιστικών πλαισίων , από τα οποία, τα λογιστικά πρότυπα διέπουν τη διαχείριση και την αναφορά επιχειρηματικών συναλλαγών.

1.5 Λογιστική τυποποίηση

Η επιδίωξη της λογιστικής τυποποίησης, έχει ως κίνητρο, την συνάθροιση όμοιων στοιχείων και πληροφοριών όσον αφορά την περιουσιακή διάρθρωση, την χρηματοοικονομική θέση και την δραστηριότητα παραγωγής όλων των οικονομικών μονάδων της χώρας. (Καραγιώργος και Πετρίδης , 2015)

Με βάση τον 1041/1980 Νόμο, με τον οποίο καθορίζεται ο κανόνας του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Ε.Γ.Λ.Σ.), άρθρο 48, παρ. 1 : <<Το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, αποτελεί σύστημα κανόνων ταξινομήσεων και λογιστικών μεθόδων, δια του οποίου σκοπεύει η τυποποίηση των υπό των οικονομικών μονάδων της χώρας τηρούμενων λογαριασμών, η καθ' ενιαίο τρόπο λειτουργία και συνλειτουργία αυτών. Η βάση παραδεδεγμένων αρχών και μεθόδων αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων, η σύνταξη και δημοσίευση τυποποιημένων ισολογισμών, λογαριασμών, αποτελεσμάτων και λοιπών οικονομικών καταστάσεων και ο εν γένει σχεδιασμός της λογιστικής εις εθνική κλίμακα>> (Καραγιώργος και Πετρίδης , 2015)

Η λογιστική τυποποίηση, θεμελιώνεται από το 1980 με την είσοδο του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Ε.Γ.Λ.Σ.) και η εφαρμογή του είναι υποχρεωτική από όλες τις επιχειρήσεις. Το 2005 στηρίχτηκε με την νομοθετική αναγνώριση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) από τις εταιρείες που ήταν ήδη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.

Κεφάλαιο 2: Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο

2.1 Εισαγωγή

Στο δεύτερο κεφάλαιο με τίτλο «Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο» γίνεται αναφορά στην ιστορία του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου και έπειτα στο περιεχόμενο τους.

2.2 Ιστορική αναδρομή στο Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο

Στην φιλοσοφία του γαλλικού μοντέλου, βασίστηκε το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο(Ε.Γ.Λ.Σ.), καθώς από το 2006 και μετά, ακολουθείται το σχέδιο των λογαριασμών. Οι φορολογικές απαιτήσεις του κράτους, δεν είναι πάντα ταυτόσημες με τους λογιστικούς υπολογισμούς, κατά συνέπεια οι λογαριασμοί από το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο(Ε.Γ.Λ.Σ.), οι λογιστικές πρακτικές των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) που αφορούν τις οικονομικές καταστάσεις και οι φορολογικοί υπολογισμοί θα πρέπει να εφαρμόζονται, όπως επίσης και η ελληνική νομολογία των εταιρειών, που αφορούν την καταβολή των φόρων. Επιπλέον, υπάρχουν για τις ανάγκες κάθε εταιρείας, κενή λογαριασμοί και επίσης είναι ενδεικτική η ανάλυση πολλών βαθμίδων λογαριασμών. (Σακκελής, 2005)

Από το 1992 στην Ελλάδα, τηρείται υποχρεωτικά το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο(Ε.Γ.Λ.Σ.) από τις επιχειρήσεις που τηρούν Γ'κατηγορίας Λογιστικά Βιβλία σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα 186/92. Πλέον, υπάρχει μία κοινή λογιστική γλώσσα στις επιχειρήσεις και σε εθνική κλίμακα, πετυχαίνεται η λογιστική τυποποίηση. Το 1954 ξεκίνησε στην χώρα μας, η κατάρτιση του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου(Ε.Γ.Λ.Σ.), τότε έγινε η πρώτη επιτροπή. Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες από τότε για την σύνταξη Λογιστικού Σχεδίου χωρίς κανένα όμως αποτέλεσμα. Το 1962 έγινε μία δεύτερη προσπάθεια, το 1967 η Τρίτη και το 1972 η τέταρτη. Για Πέμπτη φορά συστάθηκε το 1976 η εθνική επιτροπή Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, όπου το 1980 τελείωσε το έργο με την βοήθεια του Εθνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου. Έτσι από 01/01/82, τέθηκε σε εφαρμογή το Ε.Λ.Σ με βάση το Προεκλογικό Διάταγμα 1123/1980. (Σακκελής, 1995)

Τα νομοθετήματα που δημοσιεύουν οι Εταιρείες Περιορισμένης Ευθύνης και οι Ανώνυμες Εταιρείες τα έτη 1986 και 1987, έπρεπε να ακολουθούν τους κανόνες που διέπουν από το λογιστικό σχέδιο. Η υποχρεωτική τήρηση του λογιστικού σχεδίου, σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα 186/92 ήρθε σε ισχύ στα τέλη του 1992 για τις εταιρείες που τηρούσαν Γ'κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Στο λογιστικό σχέδιο με βάση το ΠΔ 134/96 το 1996, έγιναν σημαντικές αλλαγές. Έτσι το Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο σε ενιαίο σύνολο με την ορθή διψήφια μορφή ίδιων λογαριασμών αφορούν το υποκατάστημα.

Στον πρώτο βαθμό, η εικόνα που εμφανίζεται μέχρι και τον τέταρτο βαθμό, πιο συγκεκριμένα, η τριψήφια μορφή του κωδικού, δημιουργεί θέματα στους τομείς της Γενικής Λογιστικής και στην σωστή εφαρμογή των αρχών αυτών, στην ενιαία λογιστική αντιμετώπιση όλων των λογαριασμών, στην Χρηματοοικονομική

λειτουργία των επιχειρήσεων, στην ενημέρωση του κεντρικού καταστήματος της επιχείρησης και στην εφαρμογή της μηχανογραφημένης λογιστικής.

Στην διαδικασία ελέγχου των επιχειρήσεων στις οικονομικές καταστάσεις, εφαρμόζονται οι νόμοι 2190/20 "Περί Ανώνυμων Εταιρειών" και 3190/55 "Περί Ε.Π.Ε.

Οι πιο αξιοσημείωτες νομοθετικές ρυθμίσεις είναι τα δύο Προεδρικά Διατάγματα. Πρώτον, η κατ'επιλογή τήρηση του λογιστικού σχεδίου το 1982 από τις επιχειρήσεις σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα 1123/80 και δεύτερον, η υιοθέτηση και τήρηση των λογιστικών καταστάσεων από τις Ανώνυμες Εταιρείες και τις Εταιρείες Περιορισμένης Ευθύνης (Ε.Π.Ε), σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα 134/96.

Το νομοθετικό πλαίσιο που εφαρμόζεται και ισχύει σήμερα στην Ελλάδα, συγκροτεί την βασική πρώτη ύλη για να αναπτυχθεί το γενικό λογιστικό σχέδιο. Το υλικό αυτό παραθέτεται παρακάτω:

- Νόμος 2190/1920 "Περί Ανωνύμων Εταιρειών στην Ελλάδα".
- Νομοθετικό Διάταγμα 17/7/1923 "Περί ειδικών διατάξεων επί Α.Ε".
- Νόμος 3190/1955 "Περί Ε.Π.Ε".
- Νόμος 1401/1980 "Περί καθιερώσεως του θεσμού Γενικό Λογιστικό Σχέδιο". 5
- Προεδρικό Διάταγμα 1123/1980 "Περί Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου".
- Προεδρικό Διάταγμα 360/85 "Περί δημοσιεύσεων".
- Προεδρικό Διάταγμα 80/1986 "Περί Α.Ε. ειδικών μορφών".
- Τα Προεδρικά Διατάγματα 409/1986, 419/1986, 498/1987 "Περί ρυθμίσεων θεμάτων νέας εταιρικής νομοθεσίας".
- Προεδρικό Διάταγμα 186/92 "Περί υποχρεωτικής εφαρμογής του Ενιαίου Γενικού Λογιστικού Σχεδίου".
- Προεδρικό Διάταγμα 134/1996 "Περί νομοθεσίας των Α.Ε. και την υποχρεωτική τήρηση των λογαριασμών της γενικής λογιστικής".

Οι νόμοι πιο πάνω και τα Νομοθετήματα, υποδηλώνουν την πρόοδο των ρυθμίσεων που είναι σε ισχύ και σήμερα από το 1920. Είναι μία πορεία 90 χρόνων. Μέσα σε αυτή την περίοδο, είναι εμφανή η αδυναμία που αντιμετώπιζε το Ελληνικό κράτος στη δημιουργία ενός γενικού λογιστικού σχεδίου στην Χρηματοοικονομική λειτουργία των εταιρειών. Στην Ελλάδα νομοθετικά, το λογιστικό σχέδιο παρουσιάζεται το 1980 σύμφωνα με τον Νόμο 1401 που τελικά δεν είχε εφαρμοστεί.

Ο νόμος αυτός, συγκροτεί παράδειγμα λογιστικής τήρησης των λογαριασμών των επιχειρήσεων. Δεν ήταν υποχρεωτική η τήρηση του από τις επιχειρήσεις. Πρέπει να τονιστεί, ότι δεν υπήρχε κάποια ανάλυση των λογαριασμών του υποκαταστήματος μέχρι τότε. Το 1992 έγινε υποχρεωτική η τήρηση του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου στην Χρηματοοικονομική λειτουργία των λογαριασμών σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα 186/92 'Περί υποχρεωτικής εφαρμογής του ενιαίου Γενικού Λογιστικού Σχεδίου'. Επομένως, είναι εμφανή η αδυναμία τήρησης των λογαριασμών υποκαταστήματος.

Επιπλέον, κάθε εταιρεία τηρεί τους δικούς του λογαριασμούς, έτσι ώστε για λογαριασμό της να παρακολουθεί την λειτουργία του υποκαταστήματος της. Επίσης όσον αφορά την λειτουργία του Ενιαίου Γενικού Σχεδίου, θα πρέπει να γίνουν κάποιες βελτιώσεις και να επικαιροποιηθεί.

Στόχος του Ενιαίου Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, είναι ο ενιαίος τρόπος λογιστικού χειρισμού, που αφορά τις συναλλαγές, η πραγματική εικόνα της οικονομικής καταστάσεως και της περιουσιακής διάρθρωσης των οικονομικών μονάδων, η σωστή εκτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας αυτών, η εξυπηρέτηση των συναλλασσόμενων και του επενδυτικού κοινού και στην αντίληψη των δημοσιευμένων ισολογισμών, λογαριασμών αποτελεσμάτων και λοιπών οικονομικών καταστάσεων, η λήψη έγκυρων πληροφοριών, η ευκολία των ελέγχων, η αύξηση της παραγωγικότητας, η άνοδος του λογιστικού επαγγέλματος και η ευκολία της εξειδικευμένης διδασκαλίας των λογιστικών μαθημάτων στις ανώτατες σχολές.

Παρακάτω δίνεται το περιεχόμενο του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, όπως αναλύεται από το Προεδρικό Διάταγμα 1123/80:

Μέρος Πρώτο: Οι ομάδες 1,2,3,4,5,6,7,8 ανήκουν στην Γενική Λογιστική και αποτελούν τον πρώτο κύκλο. Η ομάδα 9 ανήκει στην αναλυτική Λογιστική Εκμεταλλεύσεως και αποτελεί τον δεύτερο κύκλο και η ομάδα 10 που είναι οι λογαριασμοί τάξεως και αποτελούν τον τρίτο κύκλο. Αυτοί οι κύκλοι, λειτουργούν ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλον, όμως μπορεί να υπάρξει κάποιου είδους συνεργασίας.

Μέρος δεύτερο: Η Γενική Λογιστική, περιέχει τους λογαριασμούς και κάποιες οδηγίες για την σωστή χρήση των λογαριασμών και την συνδεσμολογία αυτών. Όπως είπαμε και παραπάνω, οι λογαριασμοί που ανήκουν στην Γενική Λογιστική είναι οι ομάδες 1,2,3,4,5,6,7,8.

Μέρος τρίτο : Οι λογαριασμοί τάξεως περιέχουν τον λογαριασμό 10 και εμφανίζουν, χρεωστικούς λογαριασμούς εγγυήσεων και εμπράγματων ασφαλειών, αλλότρια περιουσιακά στοιχεία , απαιτήσεις από αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, λογαριασμούς πληροφοριών χρεωστικοί, δικαιούχους αλλότριων περιουσιακών στοιχείων, πιστωτικούς λογαριασμούς εγγυήσεων και εμπράγματων ασφαλειών, υποχρεώσεις από αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, διάφορους λογαριασμούς πληροφοριών πιστωτικούς και τους λογαριασμούς τάξεως υποκαταστήματος.

Μέρος τέταρτο: Στις οικονομικές καταστάσεις ενσωματώνονται οι λογαριασμοί αποτελεσμάτων χρήσεως, ο ισολογισμός τέλους χρήσεως, ο πίνακας διαθέσεως αποτελεσμάτων, το προσάρτημα των αποτελεσμάτων χρήσεως και ισολογισμού, ο λογαριασμός γενικής εκμεταλλεύσεως και οι αριθμοδείκτες.

Μέρος πέμπτο: Στην 9η ομάδα συμπεριλαμβάνονται οι λογαριασμοί που μας προσφέρουν την ομαδοποίηση των εξόδων που αφορά την εξαγωγή του κόστους των προϊόντων ή των υπηρεσιών που παράγονται, όπως επίσης και τα κέντρα κόστους. Η συγκεκριμένη ομάδα των λογαριασμών κόστους, έχει την δυνατότητα να λειτουργεί από μόνη της, στην ουσία δεν εξαρτάται οργανικά από τις ομάδες των άλλων λογαριασμών. Με αυτόν τον τρόπο, η γενική λογιστική και οι λογαριασμοί τάξεως, μπορούν να εφαρμοστούν, δίχως να χρησιμοποιείται η 9η ομάδα των λογαριασμών κόστους στη λογιστική της επιχειρήσεως. Εξάλλου, βλέπουμε ότι και σήμερα στην πλειονότητα των επιχειρήσεων, γίνεται προσπάθεια αποφυγής της εσωλογιστικής κοστολόγησης όσον αφορά τις εταιρείες που τηρούν τη γενική λογιστική, όπου σαφώς και η νομοθεσία παρέχει αυτή την δυνατότητα.

2.2 Το περιεχόμενο του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου

Περιλαμβάνει 10 ομάδες λογαριασμών από το μηδέν έως το εννιά. Οι ομάδες από το 1-8 περιλαμβάνει τους λογαριασμούς της Γενικής Λογιστικής. Πιο συγκεκριμένα οι ομάδες 1-5 περιλαμβάνουν τους λογαριασμούς του ισολογισμού, οι ομάδες 1,2, και 3 ανήκουν στο ενεργητικό και αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία και οι ομάδες 4 και 5 στο παθητικό και αφορούν την καθαρή θέση και της υποχρεώσεις της οντότητας αντίστοιχα. Επιπλέον, οι ομάδες 6 και 7 παρουσιάζουν τους λογαριασμούς αποτελεσμάτων και η ομάδα 8 παρουσιάζει τους λογαριασμούς που αφορούν έξοδα σε ιδιοπαραγωγή, τους δοσοληπτικούς λογαριασμούς των υποκαταστημάτων και τα αποτελέσματα χρήσης. Η ομάδα 9 περιλαμβάνει τους λογαριασμούς που ικανοποιούν της ανάγκες της Αναλυτικής Λογιστικής Εκμετάλλευσης και τέλος η ομάδα 0 περιλαμβάνει τους λογαριασμούς τάξεως. (Σγουρινάκης, 2018)

Πιο συγκεκριμένα η 1η ομάδα είναι το Πάγιο Ενεργητικό, η 2η ομάδα είναι τα Αποθέματα, η 3η ομάδα είναι οι Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις – διαθέσιμα, η 4η ομάδα είναι η Καθαρή θέση – Προβλέψεις – Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις, η 5η ομάδα είναι οι Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις, η 6η ομάδα είναι τα Οργανικά έξοδα κατ' είδος, η 7η ομάδα είναι τα Οργανικά Έσοδα κατ' είδος και τέλος η 8η ομάδα είναι οι Λογαριασμοί Αποτελεσμάτων. (Σγουρινάκης, 2018)

Κεφάλαιο 3: Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

3.1 Εισαγωγή

Το τρίτο κεφάλαιο με τίτλο «**Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα - Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης**» προβάλλονται έννοιες και ορισμοί, ο σκοπός δημιουργίας τους, τα αρμόδια όργανα, τα οφέλη και οι κίνδυνοι από την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων/ Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, όπως επίσης και μία ανάλυση με τα ισχύοντα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα/ Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης

3.2 Εισαγωγή στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, στην προσπάθειά της να συγκρίνει και να αναλύσει τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων που δημοσιεύονται και παρέχουν πληροφορίες για την οικονομική θέση της επιχείρησης, αποφάσισε το 2005, την υποχρεωτική εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) στις εταιρείες που ήταν εισηγμένες στο χρηματιστήριο, διότι η εξαγωγή συμπερασμάτων δεν είναι τόσο ασφαλή όσο φαίνεται. Στην πραγματικότητα υπάρχουν πολύ μεγάλες διαφορές και τα αποτελέσματα δεν είναι τόσο αξιόπιστα. Έτσι με αυτό τον τρόπο διασφαλίζεται η αποτελεσματική λειτουργία των κεφαλαιαγορών και των εσωτερικών αγορών των κρατών μελών. (Δημητράς και Βρέντζου, 2015)

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) αποτελούν ένα σύνολο κανόνων και λογιστικών αρχών, που έχουν σχέση με την κατάρτιση και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων. Από την δεκαετία του '80 και μέχρι τον Μάρτιο του 2002 τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) παρέμειναν στην επωνυμία αυτή. Ενώ από τον Απρίλιο 2002 και μετά προστέθηκαν νέες οδηγίες και τροποποιήθηκε το περιεχόμενο τους, με αποτέλεσμα να μετονομαστούν σε Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) (Φίλος, 2003)

Όργανα κατάρτισης Διεθνών Λογιστικών Προτύπων & Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης είναι η επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (I.A.S.C.), η επιτροπή Διερμηνειών Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (I.F.R.I.C.), το σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (I.A.S.B.) και τέλος η συμβουλευτική επιτροπή προτύπων (S.A.C.) (Νεγκάκης, 2015)

Τα παραπάνω όργανα στην ουσία δημοσιεύουν τα λογιστικά πρότυπα που πρέπει να τηρούνται στις οικονομικές καταστάσεις.

Πιο αναλυτικά, η επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (I.A.S.C.) ιδρύθηκε το 1973 από λογιστικές οργανώσεις που αποτελούνταν από μέλη 10 χωρών (Μεξικό, Αυστραλία, Καναδά, Γαλλία, Γερμανία, Ιαπωνία, Κάτω Χώρες, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιρλανδία και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής). Η συγκεκριμένη επιτροπή ήταν υπεύθυνη για την έκδοση των Λογιστικών Προτύπων. Η I.A.S.C. από τον Μάρτιο του 2002 και μετά, μετατράπηκε σε μη κερδοσκοπικό οργανισμό που είχε έδρα την πολιτεία του Delaware των Η.Π.Α. Επιπλέον σε συνεργασία με το I.A.S.B.

φροντίζει για την δημιουργία και την εφαρμογή των Λογιστικών Προτύπων. (Τσιρίκος, 2003)

Επίσης, το σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (I.A.S.B.), είναι ανεξάρτητο σώμα ιδιωτικού τομέα που έχει την ευθύνη της ανάπτυξης και έκδοσης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(Δ.Λ.Π.)/Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς(Δ.Π.Χ.Α). Ιδρύθηκε το 2001 όπου αντικατέστησε την επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (I.A.S.C.). Έτσι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) αναβαθμίστηκαν, αφού άλλαξε η μορφή και η ονομασία της επιτροπής. Η έδρα της είναι στο Λονδίνο και αποτελείται από 14 μέλη. Το συγκεκριμένο σώμα συνεργάζεται με τους ενδιαφερόμενους φορείς σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των Ορκωτών Ελεγκτών, των επενδυτών, των διοικήσεων των επιχειρήσεων, των αναλυτών, των ρυθμιστικών αρχών και των φορέων θέσπισης λογιστικών προτύπων. Οι συνεδριάσεις που πραγματοποιεί είναι δημόσιες και διαθέσιμες στο internet. Σκοποί του είναι να αναπτυχθούν παγκόσμια λογιστικά πρότυπα υψηλής ποιότητας και την προώθηση της χρήσης των προτύπων. (Τσιρίκος, 2003)

Επιπλέον, η συμβουλευτική επιτροπή προτύπων (S.A.C.) έχει ως σκοπό να παρέχει συμβουλές στο I.A.S.B. για την σωστή ανάπτυξη αυτών των προτύπων και την πληροφόρηση για τις επιπτώσεις των προτύπων στους χρήστες αυτών. Τελειώνοντας, η επιτροπή Διεργασιών Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (I.F.R.I.C.) έχει ως βασική αρμοδιότητα της, την ερμηνεία των προτύπων και την παροχή οδηγιών σε πρότυπα που δεν υπάρχει αρκετή ανάλυση. (Τσιρίκος, 2003)

3.3 Ουσιώδεις Παραδοχές

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις συντάσσονται μόνο εάν εφαρμόζονται οι δύο συγκεκριμένες ουσιώδεις παραδοχές.

Πρώτον, η αρχή της συνεχούς επιχειρηματικής δραστηριότητας και δεύτερον, η αρχή των δεδουλευμένων. Πιο αναλυτικά, όσον αφορά την αρχή της συνεχούς επιχειρηματικής δραστηριότητας, οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις, πρέπει να συντάσσονται κανονικά, εφόσον η επιχείρηση συνεχίζει να λειτουργεί και τώρα και στο μέλλον για χρονικό διάστημα που δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε. Η αρχή αυτή δεν τίθεται σε ισχύ όταν η εταιρεία λύεται για διάφορους λόγους. (Καραγιώργος και Πετρίδης , 2015)

Επίσης, αναφορικά με την αρχή των δεδουλευμένων , οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις, πρέπει να συντάσσονται τηρώντας την αρχή των δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων. Εξάιρεση αποτελεί η κατάσταση ταμειακών ροών επειδή συντάσσεται σε ταμειακή βάση. (Καραγιώργος και Πετρίδης , 2015)

3.4 Λογιστικές Πολιτικές

Είναι απαραίτητο να γίνει κοινή χρήση με τις ίδιες λογιστικές πολιτικές που αφορά όλες τις περιόδους και εμφανίζονται στις αρχικές ετήσιες καταστάσεις όπως επίσης και στον πρώτο ισολογισμό έναρξης εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) από την οικονομική μονάδα.

Στην ουσία οι ίδιες λογιστικές πολιτικές είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν για 31/12/200-2 στον ισολογισμό εκκίνησης, 200-1 τις οικονομικές καταστάσεις της χρήσεως και για 200+0 τις οικονομικές καταστάσεις της χρήσεως.

Κάποια παραδείγματα που αφορούν τις λογιστικές πολιτικές, είναι και η μέθοδος της εύλογης αξίας και του κόστους, πως γίνεται η παρακολούθηση στα λειτουργικά πάγια; Επίσης, η αξιοποίηση της φθίνουσας ή της ευθείας χρησιμοποιείται στην μέθοδο απόσβεσης των παγίων; Επιπλέον, υπάρχει λύση για την παρακολούθηση στα ακίνητα επένδυσης; Στην εύλογη αξία ή στο κόστος τους; Ακόμη, για τις διαφορές αποτίμησης που αφορά τα διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά μέσα, ποιο λογιστικό χειρισμό ακολουθούμε; Θα καταγραφούν στα Ίδια Κεφάλαια ή στα αποτελέσματα; Τέλος, για τις επιχορηγήσεις παγίων επενδύσεων που αφορούν την λογιστική παρακολούθηση, ποιο λογιστικό χειρισμό θα ακολουθήσω;

3.5 Βήματα για την Εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

Αρχικά είναι η κατάληξη σε κάποιο αποτέλεσμα βάση της επιρροής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(Δ.Λ.Π.) στην επιχείρηση. Έπειτα, είναι η κατάληξη σε κάποιο αποτέλεσμα βάση αναγκών σε πόρους (συστήματα και ανθρώπους). Τρίτον, είναι η καλλιέργεια και η ανάπτυξη των δεξιοτήτων όπως επίσης και η μετάδοση γνώσης από έμπειρους ανθρώπους στους προϊσταμένους, εμπλεκόμενους, κτλ. Τέταρτον, είναι η συμμετοχή μηχανογράφησης για εξυπηρέτηση σε θέματα που αφορούν την αποτίμηση, το μητρώο παγίου, το ημερολόγιο διαφορών κτλ. Πέμπτον, είναι το χρονοδιάγραμμα - ομαδική εργασία. Έκτον, είναι η εφαρμογή - δημιουργία λύσεων και τέλος είναι ο εντοπισμός αρνητικών και θετικών στοιχείων για την αξιολόγηση της επίδοσης.

Η ομαδική εργασία των πιο άξιων στελεχών μιας εταιρείας και όχι ενός ανθρώπου, φέρνει την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(Δ.Λ.Π.) / Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης(Δ.Π.Χ.Π.).

3.6 Ισχύοντα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα / Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης

Παρακάτω καταγράφονται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα(Δ.Λ.Π.), όπως επίσης και τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης(Δ.Π.Χ.Π) που ισχύουν σήμερα, καθώς και μια σύντομη περιγραφή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Τα ισχύοντα Δ.Λ.Π. παρατίθενται στο Παράρτημα 1.

Πιο αναλυτικά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 1 (Δ.Λ.Π. 1) τιτλοφορείται «Παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων». Σκοπός του Δ.Λ.Π. 1 είναι η παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι συγκρίσιμες με τις οικονομικές καταστάσεις άλλων οικονομικών χρήσεων ή άλλων επιχειρήσεων. Επίσης, το συγκεκριμένο Δ.Λ.Π. αναφέρει τις γενικές απαιτήσεις για τις οικονομικές καταστάσεις, περιλαμβάνοντας το περιεχόμενο και την δομή των καταστάσεων αυτών. Τέλος, το εν λόγω Δ.Λ.Π. σκιαγραφεί τις βασικές αρχές, βάσει των οποίων δημιουργούνται οι οικονομικές καταστάσεις. Λέγοντας οικονομικές καταστάσεις εννοούνται τόσο μια δομημένη απεικόνιση της οικονομικής θέσης όσο

και η επίδοση της οικονομικής οντότητας (Φίλος και Αποστόλου, 2010). Αξίζει να τονισθεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις, παρέχουν πληροφορίες σχετικά με, τα ίδια κεφάλαια, τα έσοδα και τα έξοδα, τα κέρδη και τις ζημίες, τα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις και τέλος, τις ταμειακές ροές.

Σχετικά με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 2 (Δ.Λ.Π. 2) που τιτλοφορείται «Αποθέματα». Το συγκεκριμένο πρότυπο, αφορά το λογιστικό χειρισμό των αποθεμάτων. Ασχολείται με τον προσδιορισμό του κόστους, έπειτα την αναγνώριση του ως έξοδο στα κέρδη ή τις ζημίες της χρήσης, την αποτίμηση του στα πιο χαμηλά επίπεδα κόστους και καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας. Έχει ισχύ σε όλα τα αποθέματα, με εξαίρεση το Δ.Λ.Π. 11, τα Δ.Λ.Π. 32, 39 και τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία που συνδέονται με αγροτική δραστηριότητα. Λέγοντας αποθέματα ορίζουμε, τα περιουσιακά στοιχεία που προορίζονται για πώληση στα πλαίσια των φυσιολογικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Επιπλέον θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι η διαδικασία παραγωγής για μία τέτοια πώληση. Ακόμη, αποθέματα ορίζουμε την μορφή υλικών που θα χρησιμοποιηθούν στην παραγωγή αγαθών ή υπηρεσιών. Τέλος, η καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία είναι η τιμή πώλησης του αποθέματος, μειωμένη με τα έξοδα του κόστους ολοκλήρωσης και του κόστους πραγματοποίησης της πώλησης. (Ντζανάτος, 2008)

Όσον αφορά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 7 (Δ.Λ.Π. 7) με τίτλο «Κατάσταση ταμειακών ροών», επιδίωξη του, είναι να παρέχει σημαντικές πληροφορίες για τις μεταβολές στα ταμειακά διαθέσιμα και τα ταμειακά ισοδύναμα μιας επιχείρησης μέσω της κατάστασης των ταμειακών ροών. Οι ταμειακές ροές κατατάσσονται σε ροές από επενδυτικές, επιχειρηματικές και χρηματοοικονομικές δραστηριότητες. Πιο αναλυτικά, οι κατηγορίες δραστηριοτήτων είναι οι Λειτουργικές δραστηριότητες που είναι οι κύριες δραστηριότητες που δημιουργούν έσοδα, έξοδα, κέρδη και ζημίες στην επιχείρηση, καθώς επίσης και όσες δεν συμπεριλαμβάνονται στις άλλες δύο κατηγορίες. Ενδεικτικές λειτουργικές δραστηριότητες είναι οι ταμειακές εισροές από πώληση αγαθών και υπηρεσιών με πίστωση ή μετρητοίς, τόκους δανείων και μερίσματα και οι ταμειακές εκροές από προμηθευτές, δανειστές, δημόσιο για φόρους. Ακόμη είναι και οι Επενδυτικές δραστηριότητες, που συνδέονται με την απόκτηση και διάθεση μακροπρόθεσμων περιουσιακών στοιχείων και άλλων επενδύσεων οι οποίες δεν συμπεριλαμβάνονται στα ταμειακά ισοδύναμα. Ενδεικτικές επενδυτικές δραστηριότητες, είναι οι ταμειακές εισροές από: Πώληση πάγιων περιουσιακών στοιχείων, ρευστοποίηση επενδύσεων, ομολογιούχους των χρεολυσίων και οι ταμειακές εκροές από την χορήγηση δανείων σε τρίτους, απόκτηση περιουσιακών στοιχείων από τρίτους. Τέλος είναι οι Χρηματοοικονομικές δραστηριότητες που προκαλούν μεταβολές στο μέγεθος και στην συγκρότηση των ιδίων και των δανειακών κεφαλαίων της επιχείρησης. Ενδεικτικές χρηματοοικονομικές δραστηριότητες είναι οι ταμειακές εισροές από βραχυχρόνιο και μακροχρόνιο δανεισμό από τους μετόχους με έκδοση τίτλων μετοχών και οι ταμειακές εκροές για εξόφληση δανειακών υποχρεώσεων εκτός χρεωστικών τόκων, καταβολή μερισμάτων στους μετόχους. Ως ταμειακά ισοδύναμα ορίζουμε τις βραχυπρόθεσμες υψηλής ρευστότητας επενδύσεις, που είναι άμεσα μετατρέψιμες σε συγκεκριμένα ποσά ταμειακών διαθέσιμων, που υπόκεινται σε ασήμαντο κίνδυνο

μεταβολής της αξίας τους που κατέχονται από την επιχείρηση όχι για επένδυση, αλλά για κάλυψη βραχυχρόνιων ταμειακών αναγκών (Φίλος και Αποστόλου, 2010)

Επίσης, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 8 (Δ.Λ.Π. 8) τιτλοφορείται «Λογιστικές αρχές, μεταβολές στις λογιστικές εκτιμήσεις και λάθη». Στόχος αυτού του προτύπου, είναι να προάγει την σχετικότητα, την αξιοπιστία και την συγκρισιμότητα των Οικονομικών Καταστάσεων της επιχείρησης, με τις Οικονομικές καταστάσεις άλλων επιχειρήσεων.

Επιπλέον, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 10 (Δ.Λ.Π. 10) με τίτλο «Γεγονότα μετά την ημερομηνία ισολογισμού» προδιαγράφει, τότε μία μονάδα πρέπει να αναπροσαρμόζει τις οικονομικές καταστάσεις της, για γεγονότα που επέρχονται μετά την περίοδο αναφοράς (δηλαδή την ημερομηνία του Ισολογισμού). Λέγοντας διορθωτικά γεγονότα, εννοούμε εκείνα που προσφέρουν στην εταιρεία αρκετές πληροφορίες για μία κατάσταση που υπήρχε κατά την ημερομηνία του ισολογισμού (πτώχευση ενός πελάτη, είσπραξη αποζημίωσης, ολοκλήρωση ενός ελέγχου και επιβολή προστίμων). Επίσης μη διορθωτικά γεγονότα είναι αυτά που δεν αφορούν τις ημερομηνίες του ισολογισμού και βοηθούν στην διαμόρφωση της εικόνας και της πορείας της εταιρείας. (Φίλος και Αποστόλου, 2011)

Σχετικά με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 11 (Δ.Λ.Π. 11), που τιτλοφορείται «Συμβάσεις κατασκευής έργων», αφορά τον λογιστικό χειρισμό των εσόδων, των εξόδων και των δαπανών που αναδύουν από τις συμβάσεις κατασκευής έργων. Η σύμβαση κατασκευής έργου είναι η σύμβαση σύμφωνα με την οποία πραγματοποιείται με σκοπό την κατασκευή ενός ή περισσότερων περιουσιακών στοιχείων τα οποία είναι στενά συνδεδεμένα όσον αφορά τον σχεδιασμό τους, την τεχνολογία και την λειτουργία τους. Υπάρχουν τρία είδη συμβάσεων. Πρώτον είναι η Σύμβαση σταθερής τιμής, δεύτερον είναι η Σύμβαση προστιθέμενης αμοιβής και τέλος η Σύμβαση ενδιάμεσου τύπου. (Σακκελής, 2002)

Ακόμη, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 12(Δ.Λ.Π. 12), με τίτλο «Φόροι εισοδήματος», έχει ως σκοπό, να καθορίσει το λογιστικό χειρισμό των φόρων εισοδήματος, αφού ύψιστης σημασίας είναι οι τρέχουσες και μελλοντικές φορολογικές συνέπειες. (Φίλος και Αποστόλου, 2011)

Όσον αφορά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 16 (Δ.Λ.Π. 16) με τίτλο «Ενσώματα πάγια», έχει ως σκοπό, να προδιαγράψει τον λογιστικό χειρισμό των ενσώματων ακινητοποιήσεων, ώστε οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να μπορούν να αποκαλύπτουν πληροφορίες σχετικά με την επένδυση της εταιρείας σε ενσώματα περιουσιακά στοιχεία και τις μεταβολές στην εν λόγω επένδυση. Οι μέθοδοι αποτίμησης είναι το κόστος κτήσης και η αναπροσαρμοσμένη αξία. (Φίλος και Αποστόλου, 2011)

Επίσης, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 17 (Δ.Λ.Π 17) με τίτλο «Μισθώσεις», έχει ως σκοπό να προκαθορίσει τα δέοντα λογιστικών πολιτικών και χειρισμών που πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή για τις μισθώσεις από εκμισθωτές και μισθωτές. Στην ουσία, μίσθωση είναι η συμφωνία μεταξύ του εκμισθωτή και του μισθωτή. Ο εκμισθωτής μεταβιβάζει στον μισθωτή το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει το

περιουσιακό στοιχείο για χρονική περίοδο που έχει συμφωνηθεί. (Φίλος και Αποστόλου, 2011)

Επιπρόσθετα, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 18 (Δ.Λ.Π. 18) με τίτλο «Έσοδα», αφορά την λογιστική απεικόνιση και παρακολούθηση των εσόδων που προκύπτουν από την πώληση των αγαθών, την παροχή υπηρεσιών και τους τόκους, τα δικαιώματα και τα μερίσματα που προκύπτουν μετά την χρησιμοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας από τρίτους. Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 18 έχει αναθεωρηθεί από το ΔΠΧΑ 15.

Όσον αφορά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 19 (Δ.Λ.Π. 19) με τίτλο «Παροχές σε εργαζομένους», έχει ως στόχο τον λογιστικό χειρισμό των παροχών από την εταιρεία προς τους εργαζομένους, συμπεριλαμβανομένων των βραχυπρόθεσμων, μακροπρόθεσμων και συνταξιοδοτικών παροχών. Οι βραχυπρόθεσμες παροχές στην ουσία είναι οι εργοδοτικές εισφορές σε ασφαλιστικά ταμεία, τα επιδόματα αδείας, τα ημερομίσθια, οι μισθοί, τα επιδόματα ασθένειας και άλλες παροχές. Οι μακροπρόθεσμες παροχές είναι οι άδειες μακροχρόνιας υπηρεσίας. Οι συνταξιοδοτικές παροχές είναι τα επιδόματα συνταξιοδότησης.

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 20 (Δ.Λ.Π 20) με τίτλο «Λογιστική κρατικών επιχορηγήσεων και γνωστοποίηση της κρατικής υποστήριξης», εφαρμόζεται για τον λογιστικό χειρισμό και την γνωστοποίηση των κρατικών επιχορηγήσεων, όπως επίσης και άλλων μορφών κρατικής στήριξης. Η κρατική επιχορήγηση είναι η υποστήριξη που προσφέρεται από το κράτος με την μορφή μεταβίβασης πόρων προς την επιχείρηση, υπό τον όρο της συμμόρφωσης της προς καθορισμένους κανονισμούς που θίγει το κράτος και σχετίζονται με τις συνήθεις δραστηριότητές της. Κάποιες βασικές κατηγορίες επιχορηγήσεων είναι οι Επιχορηγήσεις που συνδέονται με τα αποτελέσματα και οι Επιχορηγήσεις που συνδέονται με πάγια στοιχεία του ενεργητικού.

Επίσης, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 21 (Δ.Λ.Π. 21) με τίτλο «Οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές ξένου συναλλάγματος», εφαρμόζεται στις περιπτώσεις εταιρειών, οι οποίες ταυτόχρονα με τις εσωτερικές συναλλαγές τους, εκπληρώνουν συναλλαγές σε ξένο νόμισμα ή διατηρούν δραστηριότητες σε χώρες που έχουν διαφορετικό νόμισμα.

Ακόμη, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 23 (Δ.Λ.Π. 23) με τίτλο «Κόστος δανεισμού», έχει ως σκοπό, τον καθορισμό του λογιστικού χειρισμού του κόστους δανεισμού. Στην ουσία το κόστος δανεισμού είναι το κόστος που προκύπτει όταν η εταιρεία δανείζεται για να αγοράσει, να κατασκευάσει ή να παράξει ένα περιουσιακό στοιχείο. Εάν κάποια από τα τρία προαπαιτούμενα δεν καλύπτεται, τότε το κόστος δανεισμού θεωρείται έξοδο και προσχωρείτε στο ανάλογο πρότυπο. Σε διαφορετική περίπτωση τα έξοδα θα κεφαλαιοποιηθούν.

Στο κόστος δανεισμού συμπεριλαμβάνεται οι Συναλλαγματικές διαφορές που μπορεί να προκύψουν από τη λήψη δανείων σε ξένο νόμισμα, η Απόσβεση κόστους που πραγματοποιήθηκε για την λήψη δανείων, η Απόσβεση διαφοράς υπό και υπέρ το άρτιο εξόφλησης δανείων, οι Τόκοι από τραπεζικούς λογαριασμούς και οι

Χρηματοοικονομικές επεμβάσεις που δημιουργούνται από χρηματοδοτικές μισθώσεις.

Ακολουθως, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 24 (Δ.Λ.Π. 24) με τίτλο «Γνωστοποιήσεις συνδεδεμένων μερών» αφορά τις συναλλαγές μιας εταιρίας με νομικά ή φυσικά πρόσωπα που συνδέονται με αυτή με διάφορα μέσα. Στόχος του προτύπου αυτού είναι η διασφάλιση της αποφυγής να μην πραγματοποιηθούν καθόλου συναλλαγές ή να μην πραγματοποιηθούν στην συμφωνηθείς αξία. Λέγοντας συνδεδεμένα μέρη εννοούνται, εκείνα τα μέρη που έχουν μεγάλο βαθμό επιρροής στην εταιρεία π.χ η μητρική εταιρεία, οι θυγατρικές, οι κοινοπραξίες, τα ανώτατα στελέχη, οι μέτοχοι και οι οικογένειες τους.

Ύστερα, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 27 (Δ.Λ.Π. 27) με τίτλο «Ενοποιημένες και ατομικές οικονομικές καταστάσεις», έχει ισχύ για την έκθεση των οικονομικών καταστάσεων ενός ομίλου επιχειρήσεων, οι οποίες βρίσκονται υπό τον έλεγχο μιας επιχείρησης όπως και για την έκθεση των επενδύσεων της μητρικής εταιρείας στις θυγατρικές της. Στην ουσία, θυγατρική είναι μία άλλη επιχείρηση που ελέγχεται από μια άλλη, τη μητρική.

Επιπροσθέτως, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 28 (Δ.Λ.Π. 28) με τίτλο «Επενδύσεις σε συγγενείς», έχει ως στόχο τον λογιστικό χειρισμό και την εμφάνιση των επενδύσεων σε συνδεδεμένες εταιρείες στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης. Συνδεδεμένες εταιρείες, είναι οι εταιρείες που έχουν μία από τις ακόλουθες σχέσεις. Πρώτον, μία εταιρεία που έχει την πλειονότητα των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή των εταιρειών σε μία άλλη. Δεύτερον, μία εταιρεία κατέχει το δικαίωμα να διορίζει ή να σταματάει την πλειονότητα του διοικητικού οργάνου άλλης εταιρείας. Τρίτον, ένα συμβόλαιο μεταξύ των εταιρειών ή μια διαρρύθμιση της ιδρυτικής πράξης ή του καταστατικού μιας από τις επιχειρήσεις, δίνει τη δυνατότητα να ασκεί η μία επιχείρηση κυρίαρχη επιρροή στην άλλη. Τέλος, μία εταιρεία μπορεί βάσει συμφωνίας να έχει τον έλεγχο της πλειονότητας των δικαιωμάτων ψήφου των μετοχών ή των εταιρειών άλλης επιχείρησης.

http://publications.europa.eu/resource/cellar/79c0ce87-f4dc-11e6-8a35-01aa75ed71a1.0008.01/DOC_1

Επίσης, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 29 (Δ.Λ.Π 29) με τίτλο «Παρουσίαση οικονομικών στοιχείων σε υπερπληθωριστικές οικονομίες», εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις είτε ενοποιημένων είτε όχι και σε οικονομικό περιβάλλον όπου επικρατούν υπερπληθωριστικές συνθήκες. Μία οικονομία θεωρείται υπερπληθωριστική, όταν ο πληθωρισμός είναι τουλάχιστον 100% για διάστημα 3 ετών.

Επιπλέον, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 31 (Δ.Λ.Π. 31) με τίτλο «Συμμετοχές σε κοινοπραξίες», εφαρμόζεται στον λογιστικό χειρισμό των συμφερόντων μιας εταιρείας από την συμβολή της σε μια κοινοπραξία, όπως επίσης και τις πληροφορίες για τις οικονομικές καταστάσεις των μελών των κοινοπραξιών και των επενδυτών ανεξαρτήτως τρόπου διεξαγωγής των δραστηριοτήτων της κοινοπραξίας. Στο συγκεκριμένο πρότυπο, τα έσοδα, τα έξοδα, τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις της κοινοπραξίας στην οποία μετέχουν, εμφανίζονται με συγκεκριμένο τρόπο στις οικονομικές καταστάσεις των μελών ή των επενδυτών της κοινοπραξίας. Οι κοινοπραξίες διανέμονται σε τρεις κατηγορίες. Στις Κοινά ελεγχόμενες λειτουργίες, στα Κοινά ελεγχόμενα περιουσιακά στοιχεία και τέλος στις Κοινά ελεγχόμενες μονάδες.

Ακόμη, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 32 (Δ.Λ.Π. 32) με τίτλο «Χρηματοπιστωτικά Μέσα : Γνωστοποίηση και Παρουσίαση», απεικονίζει τις λογιστικές απαιτήσεις για την έκθεση των χρηματοοικονομικών μέσων κυρίως ως προς την κατάταξη τους σε χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, συμμετοχικούς τίτλους ή χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις. Τα χρηματοοικονομικά μέσα χωρίζονται σε παράγωγα και πρωτεύοντα. Τα παράγωγα συμπεριλαμβάνουν δικαιώματα ανταλλαγής κεφαλαίου σε ξένο νόμισμα ή προαγορές ή προπωλήσεις, χρηματοοικονομικά δικαιώματα, προθεσμιακά συμβόλαια, ενώ τα πρωτεύοντα εσωκλείουν μέσα όπως, οι συμμετοχικοί τίτλοι, οι πιστωτές και οι χρεώστες.

Υστερα, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 33 (Δ.Λ.Π. 33) με τίτλο «Κέρδη ανά μετοχή», αφορά τις αρχές που πρέπει να εφαρμόζονται για την έκθεση των κερδών ανά μετοχή, δίνοντας έμφαση στον υπολογισμό του αριθμητή του σχετικού κλάσματος. Ο δείκτης αυτός, μας δείχνει την αποδοτικότητα από περίοδο σε περίοδο και παρέχει την ευκαιρία σύγκρισης με άλλες εταιρείες που είναι στον ίδιο κλάδο. Είναι ένας πολύ σπουδαίος δείκτης για τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων μιας εταιρείας. Υπάρχουν δύο τρόποι υπολογισμού του κέρδους: Τα απομειωμένα κέρδη ανά μετοχή και τα βασικά κέρδη ανά μετοχή. Ο υπολογισμός των απομειωμένων κερδών ανά μετοχή, συμπεριλαμβάνει δυνητικούς τίτλους, εφόσον ικανοποιούν ορισμένα κριτήρια, ενώ τα κέρδη ανά μετοχή υπολογίζονται βάσει το μέσο σταθμισμένο αριθμό των κοινών μετοχών σε κυκλοφορία, κατά τη διάρκεια της λογιστικής περιόδου.

Επίσης, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 34 (Δ.Λ.Π. 34) με τίτλο «Ενδιάμεση χρηματοοικονομική πληροφόριση», παρέχει προσωρινή και ενδιάμεση ενημέρωση σε

αυτούς που ενδιαφέρονται για την οικονομική κατάσταση της εταιρείας, κατά την διάρκεια ενός οικονομικού έτους. Οι ετήσιες καταστάσεις, δείχνουν μία πλήρη εικόνα της εταιρείας, αλλά δημοσιεύονται κάθε δώδεκα μήνες, με αποτέλεσμα κάποιος που θέλει να πληροφορηθεί για την οικονομική κατάσταση της εταιρείας εκείνης της περιόδου, να μην έχει κάποια πληροφόρηση. Με βάσει αυτά τα γεγονότα, δημιουργήθηκαν οι ενδιάμεσες χρηματοοικονομικές αναφορές, που είναι στην ουσία περιληπτικές περιοδικές οικονομικές καταστάσεις, οι οποίες αφορούν για περίοδο της επιχείρησης μικρότερη του έτους. Αυτές οι καταστάσεις, θα πρέπει να περιέχουν, τον ισολογισμό, την κατάσταση διακίνησης μετρητών, την κατάσταση αποτελεσμάτων και την κατάσταση μεταβολής ιδίων συμφερόντων.

Επιπλέον, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 36 (Δ.Λ.Π. 36) με τίτλο «Απομείωση αξίας περιουσιακών στοιχείων» έχει ως σκοπό την διασφάλιση και διαφύλαξη των περιουσιακών στοιχείων μιας οικονομικής οντότητας, να μην υπερβούν το ανακτήσιμο ποσό τους. Εάν είναι μεγαλύτερη τότε, έχουμε ζημία και θα πρέπει να αποτυπωθεί και στα βιβλία της εταιρείας, ενώ αντίθετα, εάν είναι χαμηλότερη τότε, έχουμε κέρδος ή μείωση ζημίας (που μπορεί να προέκυψε από προηγούμενη επανεκτίμηση). Σε κάθε ισολογισμό θα πρέπει, να υπάρχει έλεγχος των στοιχείων του ενεργητικού, όπου η ανακτήσιμη αξία, μπορεί να είναι αρκετά χαμηλή της μεταφερόμενης αξία τους. Η ανακτήσιμη αξία ενός περιουσιακού στοιχείου, είναι μεγαλύτερη της καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας και της αξίας χρήσης του, ενώ αντίθετα, ο έλεγχος του ενεργητικού στα στοιχεία του ισολογισμού, δεν είναι αναγκαίος σε δύο περιπτώσεις. Εάν η ανακτήσιμη αξία είναι μεγαλύτερη από την μεταφερόμενη αξία του, ο συντελεστής προεξόφλησης δεν έχει τροποποιηθεί από την προηγούμενη επανεκτίμηση και επίσης όταν η ανακτήσιμη αξία δεν είναι χαμηλότερη από την μεταφερόμενη αξία του.

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 37 (Δ.Λ.Π. 37) με τίτλο «Προβλέψεις ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενες απαιτήσεις», έχει ως σκοπό, να καθορίσει ανάλογα κριτήρια αναγνώρισης και βάσεις επιμέτρησης για τις προβλέψεις, τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις και τα ενδεχόμενα περιουσιακά στοιχεία ώστε να διασφαλίσει στους χρήστες αρκετές γνωστοποιήσεις σε ότι αφορά τη φύση, τον χρόνο και το ποσό του. Σημαντικοί ορισμοί μπορούν να θεωρηθούν τα κάτωθι: Ως πρόβλεψη, ορίζουμε την υποχρέωση αβέβαιου χρόνου ή ποσού. Ταυτόχρονα υποχρέωση είναι η παρούσα δέσμευση της οικονομικής οντότητας, που προκύπτει από παρελθόντα γεγονότα, ο διακανονισμός της οποίας αναμένεται να καταλήξει σε μια εκροή πόρων, από την οικονομική οντότητα, που ενσωματώνουν οικονομικά οφέλη. (Καραγιώργος και Πετρίδης, 2017). Ενώ ενδεχόμενη υποχρέωση ορίζουμε την πιθανή δέσμευση που προκύπτει από παρελθόντα γεγονότα και της οποίας η ύπαρξη θα επιβεβαιωθεί μόνον από την πραγματοποίηση ή μη ενός ή περισσότερων αβέβαιων μελλοντικών γεγονότων, που δεν εμπίπτουν ολοκληρωτικά στον έλεγχο της επιχείρησης, ή την παρούσα δέσμευση που ανακύπτει από παρελθόντα γεγονότα, αλλά δεν αναγνωρίζεται γιατί δεν είναι πιθανό ότι μια εκροή πόρων που ενσωματώνει οικονομικά οφέλη θα απαιτηθεί για να διακανονιστεί η δέσμευση, ή ότι το ποσό της δέσμευσης δεν μπορεί να επιμετρηθεί με επαρκή αξιοπιστία. (Καραγιώργος και Πετρίδης, 2017)

Ακόμη το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 38 (Δ.Λ.Π. 38) με τίτλο «Άυλα περιουσιακά στοιχεία», περιγράφει τον λογιστικό χειρισμό των άυλων περιουσιακών στοιχείων, δηλαδή των στοιχείων που αποκτήθηκαν από μια εταιρεία (είτε εσωτερικά, είτε εξωτερικά). Το πρότυπο αυτό επίσης, καθορίζει και εκείνα τα κριτήρια με βάσει τα οποία μπορεί να θεωρηθεί άυλο ένα περιουσιακό στοιχείο και η έκθεση του στις οικονομικές καταστάσεις μιας εταιρείας.

Επιπροσθέτως, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 39 (Δ.Λ.Π. 39) με τίτλο «Χρηματοοικονομικά μέσα : Αναγνώριση και επιμέτρηση», έχει ως σκοπό, να καθορίσει αρχές για αναγνώριση και αποτίμηση χρηματοοικονομικών στοιχείων του παθητικού και του ενεργητικού και ορισμένα συμβόλαια αγοράς ή πώλησης μη χρηματοοικονομικών στοιχείων. Θα ήθελα να σημειωθεί ότι οι απαιτήσεις παρουσίασης πληροφοριών περί των χρηματοοικονομικών μέσων, είναι περιεχόμενο του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου 32 (Δ.Λ.Π 32), ενώ οι απαιτήσεις γνωστοποίησης πληροφοριών των χρηματοοικονομικών μέσων είναι περιεχόμενο του ΔΛΠ 7.

Υστερα, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 40 (Δ.Λ.Π. 40) με τίτλο «Επενδύσεις σε ακίνητα» καθορίζει τον λογιστικό χειρισμό ακινήτων, επενδύσεων και των σχετικών γνωστοποιήσεων. Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 40 (Δ.Λ.Π. 40) δεν ισχύει για όσα ακίνητα κατασκευάζονται με σκοπό να γίνουν εν τέλει «επενδύσεις σε ακίνητα» ή να πωληθούν. Ως επενδύσεις σε ακίνητα, ορίζουμε τα οικόπεδα, τα κτίρια ή μέρη κτιρίων ή και τα δύο (ιδιόκτητα ή με χρηματοδοτική μίσθωση) και τα γήπεδα που κατέχονται με σκοπό την είσπραξη ενοικίων ή την αύξηση της αξίας των κεφαλαίων ή και τα δύο. Επίσης, η οντότητα θα πρέπει να επιλέξει μία από τις παρακάτω μεθόδους για την αποτίμησή τους. Πρώτον, την μέθοδο της εύλογης αξίας όπου οι αυξομειώσεις στην αξία καταχωρούνται στα αποτελέσματα και δεύτερον την μέθοδο του κόστους. Η συγκεκριμένη μέθοδος αποτίμησης γίνεται σε αξία ίση με το κόστος μείον τις ζημιές και τις αποσβέσεις.

Τέλος, το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 41 (Δ.Λ.Π. 41) με τίτλο «Γεωργία», καθορίζει τους λογιστικούς χειρισμούς για τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία, την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων και τις γνωστοποιήσεις που αφορούν στην γεωργική δραστηριότητα.

3.7 Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων

Για τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα την εποπτεία σωστής εφαρμογής τους στην Ελλάδα την έχει η Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων (Ε.Λ.Τ.Ε.). Η Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων (Ε.Λ.Τ.Ε.) είναι η εθνική εποπτική αρχή του ελεγκτικού και λογιστικού επαγγέλματος. Είναι κατάλληλη για το θέσπισμα των ελεγκτικών και λογιστικών προτύπων. Αντικείμενο της είναι η εμπιστοσύνη του επενδυτικού κοινού στην αποτελεσματικότητα του λογιστικού και ελεγκτικού θεσμού στην Ελλάδα. Στόχος της είναι εγγύηση της ποιότητας των υπηρεσιών και η ενδυνάμωση της εμπιστοσύνης και διαφάνειας της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Η Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων (Ε.Λ.Τ.Ε.) αποτελείται από δύο εποπτικά συμβούλια όπου με αυτά λειτουργεί η εποπτεία της

αγοράς. Το πρώτο είναι το Συμβούλιο Ποιοτικού Ελέγχου (ΣΠΕ) και το δεύτερο η Επιτροπή Επαγγελματικών Εξετάσεων (ΕΕΕ).

Πιο αναλυτικά, το Συμβούλιο Ποιοτικού Ελέγχου (ΣΠΕ), είναι η παρακολούθηση των Ελεγκτικών Προτύπων όπου εποπτεύεται η εναρμόνιση των ορκωτών ελεγκτών με τα πρότυπα Δεοντολογίας και Ελέγχου της IFAC.

Επίσης στην Επιτροπή Επαγγελματικών Εξετάσεων (ΕΕΕ), γίνεται επίβλεψη με ότι έχει να κάνει με την άσκηση δραστηριότητας του ελεγκτή, πχ η πρακτική άσκηση, οι επαγγελματικές εξετάσεις και η έκδοση ασκήσεως άδειας επαγγέλματος.

3.8 Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) / Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), χρησιμοποιούνται υποχρεωτικά από τις Εταιρείες οι οποίες είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο και αφορά τις χώρες που είναι εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά ελεύθερη βούληση και επιλογή από ένα ελάχιστο αριθμό εταιρειών που μπορούν να τηρούν τις ανάγκες των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(Δ.Λ.Π.) είτε είναι συνδεδεμένες με τις εταιρείες που είναι εισηγμένες και δεσμεύονται στην εφαρμογή τους.

Σήμερα οι περισσότερες εταιρείες από κάθε χώρα, χρησιμοποιούν τους κανόνες που ταιριάζουν στις φορολογικές ιδιαιτερότητες και δεν συμμετέχουν στις αρχές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) / Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).

Σε περίπτωση μη εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) / Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) από ένα εύρος Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων, βλάπτεται η εφαρμογή τους από εταιρείες που είναι μεγαλύτερες σύμφωνα με το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB). Εξάλλου, μικρομεσαίες εταιρείες υπήρξαν και οι μεγαλύτερες όπου βελτιώθηκαν με την πάροδο.

Αφορμή για την μη τήρηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) / Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) από μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα είναι με βεβαιότητα τα έξοδα εφαρμογής τους, αφού ζητά πιο πολύ ειδικό προσωπικό και κατάλληλες πληροφορικές υποδομές.

Για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις όπως και για τις μικρές, πάρθηκε απόφαση δημιουργίας ενός Διεθνούς Προτύπου Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB).

Ο στόχος του συγκεκριμένου προτύπου, είναι να εξασφαλίσει, ένα απλοποιημένο, ανεξάρτητο σύνολο λογιστικών αρχών που είναι αρμόζουσες για μικρότερες, μη εισηγμένες επιχειρήσεις και στηρίζονται στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), τα οποία εξελίχθηκαν κατά κύριο λόγο για επιχειρήσεις που ήταν εισηγμένες. Καταλύοντας κάποιες αποφάσεις που αφορούν την λογιστική μεταχείριση, αφαιρώντας θέματα που δεν συνδέονται με τις Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) και κάνοντας πιο εύκολες τις μεθόδους

που σχετίζονται με την επιμέτρηση και την αναγνώριση, βγήκε στην δημοσιότητα ένα προσχέδιο προτύπου το 2007 που ελάττωνε το μέγεθος των λογιστικών οδηγιών που χρησιμοποιούνται στις Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) ιδιαίτερα το 85 τοις εκατό σε σύγκριση με το πλήρες σύνολο των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).

Το καινούργιο πρότυπο καθ' ολοκληρίαν, είναι εύκολο στην χρήση-εφαρμογή και προσφέρει αυτοτελές σύνολο λογιστικών προτύπων, που θα δίνεται η δυνατότητα στους επενδυτές να βρίσκουν τις διαφορές και τις ομοιότητες από άποψης οικονομικής απόδοσης των Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε) σε διεθνές επίπεδο συγκρίνοντας ίδια στοιχεία.

Για την καλύτερη προετοιμασία των λογαριασμών που βασίζονται στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε), οι προϋποθέσεις των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) έχουν γίνει πιο απλές με νέο σχεδιασμό, κάνοντας χρήση απλών αγγλικών. Εν τούτοις, οι Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) που επιλέγουν να βελτιωθούν με σκοπό να κάνουν χρήση τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), θα εντοπίσουν την μετάβαση ομαλή αφού στηρίζονται σε όμοιες αρχές και τα δύο σύνολα προτύπων.

Η δημιουργία ενός προτύπου που θα γίνεται χρήση από μη εισηγμένες εταιρείες το οποίο θα δίνει τη συγκρισιμότητα των ολοκληρωμένων Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) καθώς θα ελαττώνει τις αντιξοότητες για την επιχείρηση που το χρησιμοποιεί, είναι ο σκοπός του Συμβουλίου Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB). Όταν τελειώσει για τις Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) το πρότυπο, θα γίνουν οι λογιστικές απαιτήσεις πιο προσπελάσιμες σε μικρούς χρήστες στις αναπτυσσόμενες και αναδυόμενες αγορές.

Η δημιουργία των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) γίνεται από το Συμβούλιο με σκοπό, να δίνει καλής ποιότητας, εύκολα και εκτελεστά λογιστικά πρότυπα ενδεδειγμένα για Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) παγκοσμίως. Επίσης, να ξαλαφρώνει το φορτίο των Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε) όσον αφορά τις οικονομικές αναφορές που θέλουν να δουλέψουν παγκόσμια πρότυπα και να αποδέχονται τις όποιες ανάγκες έχουν οι χρήστες των Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε) που έχουν να κάνουν με τις οικονομικές καταστάσεις.

Κάθε χώρα θα πρέπει να αποφασίσει εάν θα αναγνωρίσει τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για τις Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε). Η Ευρωπαϊκή Ένωση ζητά από τις εταιρείες που είναι εισηγμένες να υιοθετήσουν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), όμως η απόφαση για το ποια πρότυπα θα διαλέξουν οι Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) το αφήνει στην κρίση του κάθε Κράτους-Μέλους. Από την άλλη μεριά υπάρχει και η άποψη από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) που λέει ότι οι εισηγμένες εταιρείες, ασχέτως εάν είναι πολύ μικρές, δεν πρέπει να κάνουν χρήση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε).

Ένα πρόγραμμα δοκιμής πραγματικών συνθηκών διαβούλευσης που αφορά τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για τις Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) ξεκίνησε με ευθύνη του Συμβουλίου Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB). Οι δοκιμές αποτελούν ένα κομμάτι των παγκόσμιων διαβουλεύσεων του Συμβουλίου Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) για την υιοθέτηση στοιχείων από ένα μεγάλο εύρος ομάδων που μπορούν να βοηθηθούν από την εφαρμογή ίδιων προτύπων χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, τα οποία δημιουργήθηκαν για μικρότερες επιχειρήσεις. Η δοκιμή προσπαθεί να περιγράψει το πεδίο εφαρμογής, την απήχηση και την επίπτωση του προτεινόμενου Διεθνούς Προτύπου Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε) σε διεθνές επίπεδο και να βοηθήσει να αποσαφηνιστούν γνώμες του εγγράφου διαβούλευσης για τις οποίες ενδέχεται να απαιτείται τροποποίηση. Το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) κάνοντας τις δοκιμές σε πραγματικές συνθήκες, θα στρέψει το ενδιαφέρον του στην πιθανή εφαρμογή των προτάσεων σε μικρότερες επιχειρήσεις και οργανισμούς σε νέες οικονομίες που αναπτύσσονται και σε χώρες με υψηλό ρυθμό ανάπτυξης.

Ένα από τα μέτρα που έχουν παρθεί από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) είναι και η δοκιμή που έγινε για να παροτρύνει την ευρεία συμμετοχή στην δημόσια σύσκεψη η οποία θα έχει διάρκεια έξι μήνες. Όλο το προσωπικό του Συμβουλίου Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) θα ταξιδέψει σε εικοσιπέντε χώρες για να συζητήσουν και να πάρουν διάφορες πληροφορίες από μέλη όσον αφορά το έγγραφο διαβούλευσης. Το συγκεκριμένο έγγραφο, έχει μεταφραστεί στις εξής γλώσσες : Ισπανικά, Γαλλικά και Γερμανικά, έτσι ώστε να διευκολύνει στις προτάσεις που θα παρθούν και στον σχολιασμό αυτών.

3.9 Οφέλη και κίνδυνοι εφαρμογής των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.)

Το κέρδος από την υλοποίηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) είναι διπλό και αφορά τους επενδυτές και τους υπόλοιπους χρήστες των οικονομικών πληροφοριών, όπως επίσης και τις εταιρείες.

Σχετικά με τις εταιρείες, η σύγκριση είναι μεγαλύτερη όσον αφορά την έκθεση των οικονομικών καταστάσεων, σε ίδια βάση με τους διεθνής ανταγωνιστές. Επίσης η χρήση ίδιας λογιστικής γλώσσας σε συλλογικό επίπεδο, μπορεί να χρησιμοποιηθεί από εταιρεία που έχει θυγατρικές σε άλλες χώρες και αυτό γιατί, μπορεί είτε να θεσμοθετείται από την νομοθεσία, είτε υπάρχει η δυνατότητα υλοποίησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Ακόμη, οι εταιρείες που χρησιμοποιούν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), μπορούν να βγουν κερδισμένες, στην περίπτωση που μαζεύουν κεφάλαια από το εξωτερικό (IFRS, 2016).

Από την άλλη πλευρά, το κέρδος των επενδυτών πηγάζει από άμεσες και έμμεσες συνέπειες της υλοποίησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Τα άμεσα πλεονεκτήματα είναι (Ball,2006): Η σταδιακή ελάττωση του κινδύνου για τους επενδυτές, θα έρθει με την εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), λόγω του ότι σε

διαβεβαιώνουν για την σωστή και έγκαιρη πληροφόρηση όσον αφορά τις οικονομικές καταστάσεις σε σύγκριση με τα εθνικά πρότυπα. Και αυτό έχει ως συνέπεια την καλύτερη αποτίμηση στις αγορές. Επίσης, περισσότερο κέρδος θα έχουν και οι μικροί επενδυτές από την ποιοτικότερη πληροφόρηση, εφόσον η κύρια πηγή πληροφόρησης για αυτούς βρίσκεται στις οικονομικές καταστάσεις. Ακόμη, η εξαφάνιση τυχόν διαφορών των εθνικών προϊόντων και η συμμόρφωση σε έναν συγκεκριμένο τύπο των οικονομικών καταστάσεων, θα φέρει πτώση στις απαραίτητες προσαρμογές που οι αναλυτές έχουν υποχρέωση να πράξουν και όπως τα στοιχεία θα είναι πιο πολύ συγκρίσιμα, το κόστος που αφορά τους επενδυτές θα μειωθεί, όπως επίσης και οι επιχειρήσεις που δημιουργούν βάσεις δεδομένων και αφορά την τροποποίηση των πληροφοριών. Επιπρόσθετα, αυτή η πτώση του κόστους τροποποίησης των πληροφοριών, θα φέρει θετικά αποτελέσματα, στην σωστή διαχείριση της αγοράς και την αμεσότερη ενσωμάτωση των πληροφοριών στις τιμές των μετοχών. Ακόμη, η πτώση των διεθνών διαφορών, όσον αφορά τα πρότυπα, ως ένα σημείο θα βοηθήσει στην ανύψωση των εμποδίων στις εξαγορές και τις συγχωνεύσεις των διασυνοριακών κρατών. Το αποτέλεσμα αυτό θα φέρει στους επενδυτές πρόσθετα ασφάλιστρα.

Τα έμμεσα πλεονεκτήματα των επενδυτών, προκύπτουν από την πιο υψηλή ποιότητα που αφορά την πληροφόρηση και θα φέρει πτώση στους κινδύνους που μπορεί να έχουν οι επενδυτές, εάν ελαττωθεί το κόστος κεφαλαίων, με αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών των μετοχών. Επιπλέον, η καλύτερη χρησιμοποίηση των οικονομικών καταστάσεων και η άνοδος της διαφάνειας, θα οδηγήσει τις διοικήσεις των εταιρειών να ενεργούν πιο πολύ προς το κέρδος των επενδυτών, ελαττώνοντας το κόστος αντιπροσώπευσης ανάμεσα στην διοίκηση και τους επενδυτές και ενδυναμώνοντας την εταιρική διακυβέρνηση.

Μακροπρόθεσμα, τα άμεσα οφέλη είναι λιγότερο σημαντικά για τους επενδυτές, σε σύγκριση με τα έμμεσα οφέλη.

Μολαταύτα, η υλοποίηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) παραμονεύει κινδύνους για τους επενδυτές, που αναβλύζουν από τις εθνικές πολιτικές και οικονομικές διαφορές που έχουν την δυνατότητα, να επιδρούν στην χρηματοοικονομική πληροφόρηση και να καταλήγουν σε ετερογενή εφαρμογή. Η αίσθηση ότι οι λογιστικές πολιτικές είναι παγκοσμίως κοινές, υπάρχει πιθανότητα να είναι μη πραγματική και να υπάρχουν αθέατη κίνδυνοι που αφορά τους επενδυτές. Η έγκριση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) έχει την δυνατότητα να θέσει ίδιες λογιστικές πολιτικές και αρχές, ωστόσο η οικονομική πληροφόρηση που προέρχεται από τις οικονομικές πληροφορίες, μπορεί να επηρεαστεί και από άλλους παράγοντες, λόγω χάρη το πολιτικό καθεστώς, την δομή των χρηματαγορών, την νομική μορφή των επιχειρήσεων κτλ. Με αυτόν τον τρόπο, η χρηματοοικονομική πληροφόρηση εξακολουθεί να είναι εθνική και όχι διεθνής και να ελλοχεύουν κίνδυνοι για τους επενδυτές.

Κεφάλαιο 4: Επισκόπηση ερευνών

4.1 Εισαγωγή

Στο τέταρτο κεφάλαιο με τίτλο «**Επισκόπηση ερευνών**» παρουσιάζονται έρευνες σχετικά με την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στις επιχειρήσεις που είτε είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο, είτε όχι. Η σημασία αυτών είναι σημαντική και η εφαρμογή τους δεν είναι πάντα εύκολη.

4.2 Παρουσίαση ερευνών

Η έρευνα που πραγματοποιήθηκε από τον Grant Thornton το 2003, συλλογικά με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, είχε μία πολύ καλή εικόνα στα νέα πρότυπα. Ειδικά έξι στις δέκα εταιρείες προτιμούν τα διεθνή από τα ισχύοντα πρότυπα, όπως περιμένουν από την εφαρμογή τους την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων χρηματοοικονομικών πληροφοριών και εκτιμούν ότι θα οδηγηθούν σε πιο αξιόπιστες οικονομικές καταστάσεις. Σχετικά με τις προσδοκίες που προκαλούνται από τον ασπασμό των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.), θετική εικόνα παρουσιάζουν μία στις δύο εταιρείες, καθώς συνολικά οι εταιρείες περιμένουν καλύτερευση της θέσης τους στην αγορά και παρέχεται η δυνατότητα διευκόλυνσης στην προσέλκυση ξένων επενδυτών.

Δύο χρόνια αργότερα, οι Barth *et al.* (2005), ερεύνησαν την σύγκριση των χαρακτηριστικών των λογιστικών ποσών των εταιρειών που ασπάστηκαν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π) με αυτές τις εταιρείες που δεν ασπάστηκαν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π) ,έτσι ώστε να εξεταστεί, αν η χρηματοοικονομική παρουσίαση σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π), αφορά σε προβλέψιμες διαφορές στη λογιστική ποιότητα και το κόστος κεφαλαίου. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζουν εάν η υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.), έχει να κάνει με την λιγότερη διαχείριση κερδών, πιο άμεση αναγνώριση ζημιών, μεγαλύτερη αξία των λογιστικών ποσών και χαμηλό κόστος κεφαλαίου. Το αποτέλεσμα της έρευνας έδειξε ότι η αποδοχή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) καλτέρευσε τη λογιστική ποιότητα και μίκραινε το κόστος κεφαλαίου. Με την έρευνα που διενέργησαν οι ανωτέρω συγγραφείς, κατέληξαν στο ότι οι εταιρείες που ασπάζονται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π) έχουν πιο λίγες ενδείξεις προς τον στόχο που αφορά την διαχείριση των κερδών , σωστή αναγνώριση των κερδών και καλύτερη συσχέτιση με τις αποδόσεις. Επιπλέον, για τις ανάγκες της έρευνας, χρησιμοποιήθηκε σε ένα δείγμα 80 γερμανικών επιχειρήσεων, την χρονική περίοδο 1998-2002 που για πρώτη φορά ασπάστηκαν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π). Κατά την έρευνα που διεξήχθη, εξήχθησαν κάποια συμπεράσματα σχετικά με τις διαφορές στις πληροφορίες που προκύπτουν από τους γερμανικούς λογιστικούς κανόνες, οι οποίοι είναι παραμετροποιημένοι στην ομαλοποίηση των κερδών σε σχέση με τις πληροφορίες που προκύπτουν από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π) τα οποία είναι πιο κοντά στον ισολογισμό και στην παρουσίαση της εύλογης αξίας. Έτσι λοιπόν τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την χρησιμοποίηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) έχουν να κάνουν με τις μεγάλες αλλαγές στα πάγια ενσώματα περιουσιακά στοιχεία, στην αποτίμηση αυτών, στις αποσβέσεις

αυτών, στις συναλλαγματικές διαφορές, στην αναβαλλόμενη φορολογία, όπως επίσης και στην και στην υπεραξία και στο εμπορικό σήμα.

Ένα χρόνο μετά, με την έρευνα που υλοποίησαν οι Burgstahler et al. (2006), όσον αφορά τις πιέσεις της κεφαλαιαγοράς και το πώς αυτοί οι παράγοντες προτρέπουν τις εταιρείες να εκδίδουν τα κέρδη τα οποία αντικατοπτρίζουν σε οικονομικές επιδόσεις, έφτασαν στο συμπέρασμα, ότι οι οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων που δεν είναι εισηγμένες στο Χ.Α και δεν τηρούν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) δεν κατατάσσονται ως αξιόπιστες γιατί έχουν την δυνατότητα φοροδιαφυγής. Αντίστροφα, οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) και είναι εισηγμένες στο Χ.Α, εμφανίζουν τα πραγματικά αποτελέσματα των οικονομικών καταστάσεων, διότι διαφορετικά δεν τους συμφέρει από επενδυτικής σκοπιάς, όσο και από τον έλεγχο των ορκωτών ελεγκτών. Ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα που προέκυψαν από την έρευνα, έδειξαν ότι, οι εταιρείες που δεν είναι εισηγμένες στο Χ.Α, είναι ευκολότερο να παραποιήσουν τα στοιχεία τους απ' ότι στις εισηγμένες. Η έρευνα αυτή, έγινε σε 12 από τις 13 χώρες. Η Ελλάδα ανήκει στην 13 χώρα, όπου παρουσιάζονται λιγότερα παραποιημένα κέρδη σε μη εισηγμένες επιχειρήσεις. Αυτό προκύπτει γιατί, στην Ελλάδα οι εισηγμένες εταιρείες εμφανίζουν, μεγαλύτερο βαθμό παραποίησης κερδών σχετικά με τα δείγματα από τις αντίστοιχες εταιρείες των άλλων χωρών.

Ακόμη, με έρευνα που πραγματοποίησαν οι Spathis και Georgakopoulou (2007), έφτασαν στο συμπέρασμα ότι, σπουδαίες και θετικές αλλαγές σε επιχειρήσεις, επήλθαν από την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) στην Ελλάδα. Μια καίρια διακύμανση είναι το γεγονός ότι δεν θεωρούνται φορολογικές καταστάσεις οι οικονομικές καταστάσεις λόγω εφαρμογής του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου (Δ.Λ.Π) 12.

Επιπλέον, σε έρευνα που διεξάγεται από τους Connell και Sullivan (2008) για το εάν βοήθησε η υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) σε 80 επιχειρήσεις οι οποίες υπάγονται στον FTS Eurofirst, έφτασαν στο αποτέλεσμα ότι, αυξήθηκαν τα καθαρά έσοδα το 2004 με την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π). Ακόμη, υπήρξε αύξηση 5% στα καθαρά κέρδη στο 75% των επιχειρήσεων.

Επίσης, στην έρευνα των Tsalavoutas και Evans (2010) που πραγματοποίησαν με σκοπό την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π), δίνουν ιδιαίτερη βάση στην ρευστότητα, στα κέρδη, στην μόχλευση και στην καθαρή θέση. Το 75% των εισηγμένων επιχειρήσεων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (Χ.Α.Α.) εκπροσωπείται από την έρευνα που διεξάγεται. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) έχει εξέχουσα επίδραση στη μόχλευση, στους δείκτες ρευστότητας και στην χρηματοοικονομική θέση των επιχειρήσεων. Η επιρροή ήταν θετική στο κεφάλαιο και στα καθαρά κέρδη ενώ η ρευστότητα και η μόχλευση των εταιρειών ήταν αρνητική

Την επόμενη χρονιά, οι Papadatos και Bellas (2011), ερεύνησαν την σχέση των λογιστικών μεγεθών με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) και ήθελαν να δουν εάν τα αποτελέσματα επιδρούν στα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε εταιρείας. Έτσι λοιπόν, με βάση τα αποτελέσματα, τα χαρακτηριστικά της εταιρείας συγκροτούν

σημαντικούς παράγοντες και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, οι επιπτώσεις να ποικίλουν από εταιρεία σε εταιρεία.

Την ίδια περίοδο, η έρευνα που υλοποιήθηκε από τους Pazarskis *et al.* (2011) ήταν η σύγκριση του έτους 2002 με το έτος 2005. Στα αποτελέσματα της έρευνας αυτής, δεν εντοπίστηκε καμία συνέπεια στις οικονομικές καταστάσεις των εταιρειών του δείγματος, μετά την έγκριση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π), λόγω ότι δεν μεταβλήθηκαν σημαντικά οι τιμές στα χρηματοοικονομικά μεγέθη. Ο Δείκτης Μακροπρόθεσμων Υποχρεώσεων προς Ίδια Κεφάλαια και ο Δείκτης Καθαρού Περιθωρίου Κέρδους προ τόκων και φόρων, είχαν εξέχουσα αλλαγή με βάση την εξέταση των δεδομένων 3 χρόνια πριν και 3 χρόνια μετά την παρουσία των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων Δ.Λ.Π. λόγω της εφαρμογής τους.

Επιπλέον, το 2011 οι έρευνες στις αλλαγές των λογιστικών αρχών των Ελληνικών επιχειρήσεων μετά την έγκριση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) έγιναν από τους Karatzimas *et al.* (2011). Πιο συγκεκριμένα, γίνεται μία αντιπαράθεση των εταιρειών του βιομηχανικού και του εμπορικού κλάδου. Στην εξέταση της έρευνας αυτής, προσδιορίστηκαν με κάθε λεπτομέρεια, οι συνέπειες στα καθαρά έσοδα των εταιρειών που εξετάστηκαν μετά την παρουσία των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.). Τα στοιχεία της έρευνας, ήταν ότι η χρήση της εύλογης αξίας είναι η λογιστική πολιτική που επιδρά σημαντικά και στους δύο κλάδους.

Άλλη μία έρευνα που έγινε την ίδια περίοδο από τους Iatridis και Dalla (2011) εξετάστηκαν, οι συνέπειες των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) των ελληνικών εισηγμένων εταιρειών στις οικονομικές καταστάσεις. Περισσότερη βάση δόθηκε στον βιομηχανικό κλάδο και τους χρηματοοικονομικούς δείκτες και τις επιπτώσεις της υιοθέτησης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) έχοντας ως γνώμονα την απόδοση των εταιρειών και την οικονομική τους θέση κατά την διάρκεια των ετών 2004 και 2005. Η εξέταση της έρευνας αυτής, έδειξε ότι η παρουσία των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) άγγιξε θετικά την κερδοφορία των βιομηχανικών εταιρειών, καθώς επίσης, αρνητική ήταν η επίδραση στην ρευστότητα των εταιρειών. Τέλος, έπεται μεγάλος βαθμός μόχλευσης από την παρουσία των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) από την έρευνα που έγινε στους δείκτες της αγοράς μετοχών και του βιομηχανικού κλάδου.

Επίσης, οι Aubert και Grudnitski (2011) θέτουν τα στοιχεία της διεξαγωγής μιας ανάλυσης που συνίσταται από δύο στάδια, ώστε να προσδιοριστούν οι επιπτώσεις της παρουσίας των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) από την υποχρεωτική επιβολή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) από ένα φάσμα 20 βιομηχανικών εταιρειών σε 13 διαφορετικές χώρες. Με τον υπολογισμό της Αποδοτικότητας του Ενεργητικού των εταιρειών, γίνεται η εξέταση της έρευνας. Τα αποτελέσματα της παραπάνω έρευνας, έδειξαν ότι οι 8 στις 13 εταιρείες είχαν θετικές διαφορές. Στο δεύτερο στάδιο και, τις ίδιες εταιρείες όπως παραπάνω, γίνεται ο προσδιορισμός των διαφορών που προκύπτουν. Μετά το πέρας αυτής της έρευνας, διαπιστώθηκε ότι υπάρχει εξέχουσα σχέση ανάμεσα στην απόδοση της αγοράς και την λογιστική πληροφόρηση μετά την χρησιμοποίηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π) από τις εταιρείες.

Ο Firoz (2011) ανέλυσε τις προετοιμασίες που διεξήγαγε ο ινδικός τραπεζικός κλάδος για την εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς την 1η Απριλίου 2011 και μετά. Για την μελέτη αυτή, χρησιμοποιήθηκαν οι οικονομικές καταστάσεις του ινδικού τραπεζικού κλάδου και των σχετικών διατάξεων των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Α.) και άλλων σχετικών νόμων που ισχύουν για τον ινδικό τραπεζικό κλάδο. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι ο ινδικός τραπεζικός κλάδος προετοιμάζεται σύμφωνα με τον στόχο σύγκλισης από την 1η Απριλίου 2011, αλλά οι τροποποιήσεις στους διάφορους νόμιμους νόμους της Ινδίας δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί / εγκριθεί από την κυβέρνηση.

Δύο χρόνια αργότερα, οι Adibah *et al* (2013), διερεύνησαν τις διαφορές στην ποιότητα των εισοδημάτων των επιχειρήσεων της Μαλαισίας μετά την υιοθέτηση των λογιστικών προτύπων που βασίζονται στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Α.), τα οποία ονομάζονται FRS. Συγκεκριμένα, η μελέτη εξετάζει αν το επίπεδο διαχείρισης κερδών είναι σημαντικά χαμηλότερο μετά την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) και ότι τα αναφερόμενα κέρδη έχουν μεγαλύτερη αξία κατά τη διάρκεια της περιόδου των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Για την μελέτη αυτή, χρησιμοποιήθηκε ένα ευρύ δείγμα 4.010 παρατηρήσεων για μια τριετία πριν και μια τριετία μετά την υιοθέτηση της νέας σειράς λογιστικών προτύπων. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) συνδέεται με την υψηλότερη ποιότητα των αναφερόμενων κερδών. Διαπιστώνεται ότι τα κέρδη που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια της περιόδου μετά την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) συνδέονται με χαμηλότερη διαχείριση κερδών και υψηλότερη σχετική αξία.

Οι Black και Maggina (2016) ερεύνησαν τα αποτελέσματα της υιοθέτησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) στα δεδομένα των οικονομικών καταστάσεων και τη χρησιμότητά τους στην Ελλάδα. Επιπρόσθετα, εξέτασαν την επίδραση στην πληροφόρηση / χρησιμότητα των στοιχείων των οικονομικών καταστάσεων για τις τιμές των μετοχών στην Ελλάδα και την επίδραση της ελληνικής χρηματοπιστωτικής κρίσης. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι αρκετοί χρηματοοικονομικοί δείκτες επηρεάστηκαν δραματικά από την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) στην Ελλάδα. Σε αντίθεση με άλλες χώρες, τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) δεν έχουν οδηγήσει σε βελτιωμένη στατιστική συμπεριφορά αυτών των αναλογιών στην Ελλάδα: οι δείκτες είναι εξαιρετικά παραμορφωμένοι και η κανονικότητα της διανομής τους δεν βελτιώνεται. Επιπρόσθετα, κατά την εξέταση της χρησιμότητας των στοιχείων των οικονομικών καταστάσεων για τις τιμές των μετοχών στην Ελλάδα, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) δεν βελτίωσε αναγκαστικά τη χρησιμότητα των οικονομικών καταστάσεων. Ωστόσο, διαπίστωσαν ότι από τη χρηματοπιστωτική κρίση στην Ελλάδα, αυτά τα μέτρα των οικονομικών καταστάσεων των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) είναι σημαντικά όταν υποχωρούν στις τιμές των μετοχών

Την ίδια χρονιά οι Achek και Khlif (2016) ερεύνησαν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) και τον έλεγχο. Οι συγγραφείς εντόπισαν τέσσερα κύρια θέματα που σχετίζονται με την επίδραση της υιοθέτησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για τα τέλη ελέγχου, την αγορά ελέγχου, την υστέρηση της έκθεσης ελέγχου και την επιρροή της επιλογής του ελεγκτή στη συμμόρφωση με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Για την έρευνα αυτή, οι Achek και Khlif παρουσιάζουν αρχικά το θεωρητικό κομμάτι του θέματος και στην συνέχεια αποκαλύπτουν τα αποτελέσματα της έρευνας. Τα αποτελέσματα που προέρχονται από 26 εμπειρικές μελέτες, έδειξαν τέσσερα κύρια ευρήματα. Πρώτον, η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) συνδέεται με αυξημένα τέλη ελέγχου. Δεύτερον, η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) είχε επιπτώσεις στην αγορά ελέγχου μέσω της επιλογής των ελεγκτών, της αλλαγής του ελέγχου και της συγκέντρωσης της αγοράς ελέγχου. Τρίτον, η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) έχει αυξήσει την καθυστέρηση της έκθεσης ελέγχου. Τέλος, οι συγγραφείς τεκμηριώνουν ότι η ποιότητα του ελέγχου, όπως εξηγείται από τον τύπο του ελεγκτή, μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην επιβολή της συμμόρφωσης με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).

Επίσης, οι Dayanandan *et al* (2016) εξέτασαν εάν η ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης έχει βελτιωθεί μετά την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Επίσης, διερεύνησαν την επίδραση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) στην εξομάλυνση του εισοδήματος και τη διαχείριση των κερδών σε διάφορες γεωγραφικές περιοχές με διαφορετικές νομικές καταστάσεις και περιβάλλοντα γνωστοποίησης. Για την μελέτη αυτή, χρησιμοποιήθηκε ο συντελεστής μεταβλητότητας και το ριζικό μοντέλο μονάδας πίνακα που προτείνεται από τους Im *et al.* (2003) για να ελέγξει εάν το καθαρό εισόδημα είναι στάσιμο καθ' όλη τη διάρκεια του δείγματος. Επιπλέον, χρησιμοποιήθηκε ένα δυναμικό πλαίσιο εκτίμησης του πάνελ, καθώς καταγράφει αποτελεσματικά τη δυναμική των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Ακόμη οι δεδουλευμένοι τόκοι χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση της διαχείρισης κερδών. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η υιοθέτηση υψηλών προτύπων ποιότητας, όπως τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), μειώνει την εξομάλυνση του εισοδήματος και τη διαχείριση των κερδών. Επιπλέον, η μελέτη διαπιστώνει ότι η διαχείριση των κερδών έχει μειωθεί κατά την περίοδο μετά από τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), ιδίως για τις χώρες του γαλλικού και του σκανδιναβικού αστικού δικαίου, αλλά όχι για τις χώρες του γερμανικού αστικού δικαίου και τις χώρες του κοινού δικαίου. Το τελευταίο μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι οι χώρες του κοινού δικαίου έχουν ισχυρούς νόμους για την προστασία των επενδυτών, την αυστηρή επιβολή του νόμου και τα υψηλά επίπεδα δημοσιοποίησης των οικονομικών πληροφοριών. Η μελέτη βρίσκει επίσης στοιχεία ότι η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) μειώνει τη διαχείριση των κερδών σε χώρες με υψηλά επίπεδα δημοσιοποίησης. Συνολικά, η μελέτη δείχνει

ότι η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) βελτίωσε την ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης.

Ακόμη, ο Alzeban (2016) διερεύνησε τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί λογιστικής, στις προσπάθειές τους να ενσωματώσουν τα υλικά των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) στη διδασκαλία τους. Επίσης, διερεύνησε τον αντίκτυπο διαφόρων παραγόντων (στάση εκπαιδευτή, μέγεθος λογιστηρίου, διδακτικό φορτίο, είδος ιδρύματος, διδακτική εμπειρία και διδακτικό υλικό) σχετικά με το χρόνο που δαπανάται για τη διδασκαλία των προτύπων ΔΠΧΠ σε προπτυχιακά λογιστικά προγράμματα. Για την έρευνα αυτή, χρησιμοποιήθηκαν ερωτηματολόγια σε μέλη ΔΕΠ που εργάζονταν στα πανεπιστήμια της Σαουδικής Αραβίας και πραγματοποιήθηκαν συνεντεύξεις με μικρό αριθμό τέτοιων ατόμων σε διάφορα πανεπιστήμια του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η στάση του εκπαιδευτή και η διαθεσιμότητα διδακτικού υλικού των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) ασκούν τη μεγαλύτερη επιρροή στο χρόνο που αφιερώνουν οι δάσκαλοι στα ΔΠΧΑ. Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι η υποστήριξη των τμημάτων, η εξοικείωση με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), η κατάρτιση και η διδακτική εμπειρία στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) συνδέονται θετικά με το χρόνο που αφιερώνεται στη διδασκαλία των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).

Επιπλέον, οι Ataman *et al* (2016) διερεύνησαν την ετοιμότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) για το Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για τις ΜΜΕ στην Τουρκία, όπως επίσης και την επίδραση πολλών χαρακτηριστικών της επιχείρησης σε τέτοια ετοιμότητα. Για την μελέτη των ΜΜΕ της Τουρκίας χρησιμοποιήθηκαν ερωτηματολόγια. Η επίδραση διαφόρων χαρακτηριστικών των ΜΜΕ (δηλ. Το μέγεθος, η ηλικία, ο ανεξάρτητος έλεγχος, η διεθνοποίηση και η ύπαρξη λογιστικής υπηρεσίας) στην ετοιμότητά τους εξετάστηκε χρησιμοποιώντας μη παραμετρικές δοκιμές και λογιστική παλινδρόμηση. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι, η ετοιμότητα των ΜΜΕ για τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για τις ΜΜΕ είναι χαμηλή στην Τουρκία. Ορισμένα χαρακτηριστικά της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένου του μεγέθους, του ανεξάρτητου ελέγχου και της διεθνοποίησης, έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην ετοιμότητα των ΜΜΕ.

Την επόμενη χρονιά, οι Lento και Yeung (2017) επιδίωξαν να προσδιορίσουν ποιο κριτήριο αναφοράς κερδών προκαλεί τη μεγαλύτερη έκταση της διαχείρισης των κερδών και δεύτερον να διερευνήσουν τις επιπτώσεις της διαχείρισης των κερδών σε σταθερή μελλοντική απόδοση. Και οι δύο αυτοί σκοποί, ερευνήθηκαν για τις κινεζικές εισηγμένες εταιρείες κατά την εποχή υιοθέτησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) της Κίνας. Η μελέτη αυτή, χρησιμοποιεί τόσο λογιστικές όσο και συνηθισμένες παλινδρομήσεις ελάχιστων τετραγώνων για να ελέγξουν τις υποθέσεις. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι κινεζικές εισηγμένες εταιρείες έχουν το υψηλότερο επίπεδο αύξησης του εισοδήματος, που αυξάνει τη διακριτική ευχέρεια επί του δείκτη επιδόσεων, ακολουθούμενη από το δείκτη αναφοράς για την αλλαγή των κερδών. Επιπλέον, οι κινεζικές εισηγμένες

επιχειρήσεις με σχετικά υψηλό επίπεδο διαχείρισης κερδών και χαμηλά κέρδη, παρουσιάζουν σχετικά χαμηλή απόδοση στο μέλλον.

Επίσης, οι Ajili και Bourgi (2017), μελέτησαν και σύγκριναν το επίπεδο συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης που προβλέπονται από τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Α) και τον Οργανισμό Λογιστικής και Ελέγχου των Ισλαμικών Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων (ΑΑΟΙΦΙ). Επίσης, ερεύνησαν τους παράγοντες που σχετίζονται με αυτή τη συμμόρφωση σε ένα δείγμα ισλαμικών τραπεζών (IBs) στα κράτη μέλη του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου. Η μελέτη αυτή χρησιμοποιεί ένα δείγμα από 39 IBs μεταξύ του 2010 και του 2014. Μεταξύ των επιλεγμένων IBs, 23 τράπεζες συμμορφώνονταν με τα πρότυπα ΑΑΟΙΦΙ και 16 τράπεζες συμμορφώνονταν με τα πρότυπα των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Επομένως, χρησιμοποιήθηκε ένας μη σταθμισμένος δείκτης γνωστοποίησης για τη μέτρηση του επιπέδου συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης των Δ.Π.Χ.Α / ΑΑΟΙΦΙ. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το επίπεδο συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ είναι υψηλότερο από το επίπεδο συμμόρφωσης με το ΑΑΟΙΦΙ. Επιπλέον, τα αποτελέσματα αποκαλύπτουν ότι η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης των Δ.Π.Χ.Α / ΑΑΟΙΦΙ είναι υψηλότερη για μεγαλύτερα και παλαιότερα IBs.

Ακόμη, ο Agyei-Mensah (2017) εξέτασε τη σχέση μεταξύ εταιρικής διακυβέρνησης, διαφθοράς και συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης κινδύνων των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ 7) στις εισηγμένες επιχειρήσεις σε δύο χώρες της Αφρικής: Μποτσουάνα και Γκάνα. Η μελέτη αυτή εξέτασε εάν το επίπεδο διαφάνειας μιας χώρας έχει κάποια επίδραση στο επίπεδο διαφάνειας των εταιρειών της. Για την έρευνα αυτή, χρησιμοποιούνται 174 παρατηρήσεις σταθερού έτους μεταξύ της περιόδου 2013-2015 για εισηγμένες επιχειρήσεις στις δύο χώρες. Κάθε ετήσια έκθεση εξετάστηκε και κωδικοποιήθηκε μεμονωμένα για να αποκτηθεί η αποκάλυψη του δείκτη γνωστοποίησης κινδύνων για τα εταιρικά κεφάλαια. Διεξήχθη περιγραφική ανάλυση για την παροχή στατιστικών στοιχείων των εξεταζόμενων μεταβλητών. Έπειτα, ακολουθήθηκε ανάλυση παλινδρόμησης, η οποία αποτελεί την κύρια ανάλυση δεδομένων. Τα αποτελέσματα υποδηλώνουν ότι η έκταση της συμμόρφωσης με την αποκάλυψη κινδύνου κατά την τριετή περίοδο είναι κατά μέσο όρο 63 και 53% για τη Μποτσουάνα και τη Γκάνα, αντίστοιχα. Οι διαφορές στα επίπεδα γνωστοποίησης στις δύο χώρες μπορούν να αποδοθούν στα διαφορετικά επίπεδα διαφθοράς στις δύο χώρες. Ένας τρόπος να κρύβονται οι πρακτικές διαφθοράς είναι οι εταιρείες να αποκαλύπτουν περιορισμένες πληροφορίες.

Επιπλέον, ο Elkelish (2017) διερεύνησε τη σχέση μεταξύ της γνωστοποίησης συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων μερών (RPTD) και της σταθερής αποτίμησης στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (UAE), μια αναδυόμενη αγορά. Τα στοιχεία για τις μεταβλητές μελέτης που χρησιμοποιήθηκαν ήταν με μη αυτόματο τρόπο από τις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις όλων των εισηγμένων εταιρειών στο χρηματιστήριο κατά την περίοδο 2008-2012. Τα μοντέλα ανάλυσης παλινδρόμησης πίνακα με σταθερά και τυχαία αποτελέσματα χρησιμοποιήθηκαν για την εξασφάλιση της αξιοπιστίας των αποτελεσμάτων. Πραγματοποιήθηκαν αρκετοί έλεγχοι σχετικά με τα αποτελέσματα της μελέτης. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι υπάρχει σημαντική

αρνητική σχέση μεταξύ της RPTD και της αποτίμησης των επιχειρήσεων στα UAE. Οι RPTDs για τις θυγατρικές και τις συγγενείς εταιρείες έχουν τις πιο επιζήμιες επιπτώσεις στην αποτίμηση της επιχείρησης. Άλλες μεταβλητές ελέγχου, όπως η γνωστοποίηση της εταιρικής διακυβέρνησης (CGD), το χρέος έναντι ιδίων κεφαλαίων, η απτή ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων και η αύξηση των πωλήσεων, έχουν σημαντική επίπτωση στην αποτίμηση της επιχείρησης.

Ακολουθώντας την ίδια περίοδο, οι El-Gazzar και Finn (2017) εξέτασαν εάν η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) για αμερικανικές επιχειρήσεις θα παρήγαγε λογιστικές πληροφορίες της ίδιας ποιότητας με εκείνες που παράγονται σύμφωνα με τις γενικά αποδεκτές λογιστικές αρχές των ΗΠΑ (GAAP). Τα στοιχεία της μελέτης που χρησιμοποιήθηκαν, είναι από αναπροσαρμογές των οικονομικών καταστάσεων που πραγματοποιήθηκαν από δείγμα ξένων εταιρειών εισηγμένων σε χρηματιστήρια των ΗΠΑ χρησιμοποιώντας τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) σε σύγκριση με δείγμα ελέγχου αμερικανικών επιχειρήσεων που χρησιμοποίησαν US GAAP κατά την περίοδο 2001 έως 2010. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι επιχειρήσεις των ΔΠΧΠ έχουν χαμηλότερο ρυθμό αναπροσαρμογών από τις εταιρείες των ΗΠΑ GAAP αλλά χωρίς σημαντικές διαφορές στα αποτελέσματα του καθαρού εισοδήματος ή στα ίδια κεφάλαια. Οι αναπροσαρμογές της αγοράς δεν παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των δύο λογιστικών καθεστώτων.

Επίσης, ο Juhmani (2017) εξέτασε τη σχέση μεταξύ της εταιρικής διακυβέρνησης (CG) και της γνωστοποίησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) ένα έτος πριν από την έκδοση του πρώτου Κώδικα Εταιρικής Διακυβέρνησης (CGC) στο Μπαχρέιν. Για την έρευνα αυτή, χρησιμοποιήθηκαν οι συνήθειες παλινδρομήσεις των ελαχίστων τετραγώνων ώστε να εξετάσουν τις σχέσεις μεταξύ του επιπέδου της εταιρικής συμμόρφωσης του Μπαχρέιν και των υποχρεωτικών απαιτήσεων γνωστοποίησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) ως εξαρτημένης μεταβλητής και οκτώ μηχανισμών CG ως ανεξάρτητες μεταβλητές και πέντε άλλα χαρακτηριστικά για τη συγκεκριμένη επιχείρηση ως μεταβλητές ελέγχου. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τρεις από τους μηχανισμούς CG (δηλαδή η ανεξαρτησία του διοικητικού συμβουλίου, η ανεξαρτησία της επιτροπής ελέγχου και η δυαδικότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου) συνδέονται με το επίπεδο γνωστοποίησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Αυτό υποδηλώνει ότι οι μηχανισμοί CG είναι αποτελεσματικοί στις πρακτικές χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Ωστόσο, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι άλλοι πέντε μηχανισμοί CG (δηλαδή το μέγεθος του διοικητικού συμβουλίου, το μέγεθος της επιτροπής ελέγχου, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, η κυριότητα ιδιοκτησίας και η κρατική ιδιοκτησία) δεν συνδέονται με το επίπεδο γνωστοποίησης των ΔΠΧΠ. Το αποτέλεσμα αυτό μπορεί να αποδείξει τη σημασία της CGC ως αποτελεσματικού μηχανισμού επιβολής προκειμένου να επιβάλει στις εταιρείες του Μπαχρέιν να συμμορφωθούν πλήρως με τη γνωστοποίηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).

Ακόμη, ο Nurunnabi (2017), διερεύνησε τα εμπόδια εφαρμογής των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) σε μια αναπτυσσόμενη

χώρα από το 1998 έως το 2014 βάσει των αντιλήψεων των ορκωτών λογιστών και των αναλύσεων των εγγράφων. Για την έρευνα αυτή, πραγματοποιήθηκαν τρεις κύκλοι συνεντεύξεων (2010, 2012 και 2014) από συνολικά 75 ελεγκτές (συμπεριλαμβανομένων 12 εσωτερικών ελεγκτών και 13 εξωτερικών ελεγκτών) και αξιολογήθηκαν έγγραφα εφαρμογής από το 1998 έως το 2010. Σκοπός των τριών γύρων συνεντεύξεων ήταν να διερευνηθεί ο προβληματισμός σχετικά με τις αλλαγές που έλαβαν οι ερωτηθέντες σε μια πενταετία. Τα αποτελέσματα χρησιμοποιώντας τον θεσμικό ισομορφισμό έδειξαν, ότι οι υπεύθυνοι για τη χάραξη πολιτικής θα πρέπει να επικεντρωθούν σε διάφορους παράγοντες για την αποτελεσματική εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), συμπεριλαμβανομένων των χαμηλών τελών ελέγχου, της έλλειψης ειδικευμένων λογιστών, της έλλειψης ενδιαφέροντος για τα ΔΠΧΠ από διαχειριστές ορισμένων εταιρειών, οικογενειακού ιδιωτικού τομέα. Ρυθμιστικές αρχές, όπως η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς του Μπαγκλαντές (BSEC) και το Ινστιτούτο Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών του Μπαγκλαντές, δεν προτίθενται να επιβάλουν πράξεις κατά των διεφθαρμένων ορκωτών λογιστικών εταιρειών. Αυτό εγείρει ερωτήματα σχετικά με την επαγγελματική ακεραιότητα των ελεγκτών καθώς και των ρυθμιστικών αρχών. Αντίθετα, οι Albu et al. (2011) (Παγκόσμια Τράπεζα ως καταναγκαστική) και Hassan et al. (2014) (η δυτική επιρροή ως καταναγκαστική), τα συμπεράσματα αυτής της μελέτης υποδηλώνουν ότι ο καταναγκαστικός ισομορφισμός (ρυθμιστικές αρχές στο Μπαγκλαντές) πρέπει να είναι πιο ενεργός για να εξασφαλίσει την επιτυχή εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).

Την επόμενη χρονιά, οι Fitriany *et al* (2018) εξέτασαν την έμμεση επίδραση της υιοθέτησης του Διεθνούς Προτύπου Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) στην αύξηση της ιδιοκτησίας των ξένων επενδυτών μέσω της βελτίωσης της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων. Η μελέτη αυτή, χρησιμοποιεί εισηγμένες εταιρείες σε 18 χώρες σε όλη την Ευρώπη, την Ασία, την Αφρική και την Αυστραλία την περίοδο 2003 έως το 2012. Σε αντίθεση με τις προηγούμενες μελέτες, η μελέτη αυτή χρησιμοποιεί μια συνεχή μεταβλητή για τη μέτρηση του επιπέδου υιοθέτησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Περιλαμβάνει χώρες που δεν υιοθετούν πλήρως τα Δ.Π.Χ.Π, υιοθετούν εν μέρει, καθυστερούν οριστικά την υιοθέτηση ή ορισμένες τροποποιήσεις των Δ.Π.Χ.Π. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το επίπεδο υιοθέτησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) έχει θετική επίδραση στη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων. Το επίπεδο υιοθέτησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) αυξάνει έμμεσα την ιδιοκτησία των ξένων επενδυτών μέσω της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων. Τα αποτελέσματα αυτά είναι συνεπή με τους υποστηρικτές για την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.), οι οποίοι υποστηρίζουν ότι η υιοθέτηση βελτιώνει τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων, γεγονός που με τη σειρά του προσελκύει περισσότερες διασυννοριακές επενδύσεις.

Επίσης, ο Alzeban, (2018) στην συγκεκριμένη μελέτη διερευνεί και αναλύει το κατά πόσον ο εσωτερικός έλεγχος (ΙΑ) επηρεάζει την επιτυχή εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Α.). Από τον

Ιανουάριο του 2017, οι εισηγμένες εταιρείες στη Σαουδική Αραβία έχουν εξουσιοδοτηθεί να υιοθετήσουν τα Δ.Π.Χ.Π. Η μελέτη πραγματοποιήθηκε κατά τα έτη 2014-2016 πριν από την εν λόγω προθεσμία και ερευνά την ετοιμότητα των υπηρεσιών του εσωτερικού ελέγχου της Σαουδικής Αραβίας να υιοθετήσουν τα Δ.Π.Χ.Π στο σύνολό τους, όπως απαιτείται, μέχρι τον Ιανουάριο του 2017. Η μελέτη αυτή, χρησιμοποιεί τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν από την περίοδο 2014 και 2016, δύο έτη μετά την ανακοίνωση της προβλεπόμενης υιοθέτησης των προτύπων και κατά συνέπεια, δύο έτη στην πενταετή περίοδο προετοιμασίας. Δεδομένα από 78 κύριους εσωτερικούς ελεγκτές από εισηγμένες εταιρείες στη Σαουδική Αραβία και από την εξαγωγή πληροφοριών από ετήσιες εκθέσεις των εταιρειών. Τα αποτελέσματα της ανάλυσης έδειξαν μια σημαντική συσχέτιση μεταξύ της ετοιμότητας για υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) και της κατάρτισης του προσωπικού του εσωτερικού ελέγχου. Στις επιχειρήσεις που υιοθέτησαν τα Δ.Π.Χ.Π κατά την περίοδο πριν από την υποχρεωτική εφαρμογή, ο εσωτερικός έλεγχος ήταν αδύναμος στον ρόλο της παρακολούθησης. Σε αυτό το πλαίσιο, αποδεικνύεται ότι η υιοθέτηση και η εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) είναι πιθανόν να είναι πιο αποτελεσματικές όταν ο εσωτερικός έλεγχος υποβάλλει απευθείας αναφορά στην επιτροπή ελέγχου και όχι στη διοίκηση. Περαιτέρω, τα αποτελέσματα αποκαλύπτουν ότι η δοκιμή Hausman δεν είναι σημαντική για τα χαρακτηριστικά του εσωτερικού ελέγχου. Ως εκ τούτου, υπάρχει ένδειξη ότι τα όργανα μέτρησης που χρησιμοποιούνται στη μελέτη είναι εξωγενή.

Ακόμη, οι Adeloro *et al.* (2018) εξέτασαν το επίπεδο της λογιστικής εξέλιξης και την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) στις τέσσερις πρωταρχικές οικονομίες της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής (MENA) που είναι η Αίγυπτος, η Ιορδανία, η Λιβύη και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (UAE). Η μελέτη ερευνά τις επιπτώσεις των οικονομικών, πολιτικών, νομικών και πολιτιστικών ιδρυμάτων στην ανάπτυξη των λογιστικών πρακτικών αυτών των χωρών και την ετοιμότητά τους να χρησιμοποιούν τα Δ.Π.Χ.Π. Η μελέτη αυτή, χρησιμοποιεί τους δείκτες λογιστικής ανάπτυξης που λαμβάνονται από την τρέχουσα βιβλιογραφία, καθώς και από πρόσφατες εκθέσεις του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ και UNCTAD για την εξέταση της εξέλιξης της λογιστικής στις χώρες αυτές του MENA και της τάσης τους να υιοθετούν τα Δ.Π.Χ.Π. Τα αποτελέσματα έδειξαν ορισμένα εμπόδια στην ανάπτυξη λογιστικών πρακτικών και την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) στις χώρες αυτές. Επίσης, αποκαλύπτει ότι τρεις από τις τέσσερις χώρες MENA (Αίγυπτος, Ιορδανία και Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) θα μπορούσαν να τεθούν σε ίσους όρους ανταγωνισμού με τους κυριότερους εμπορικούς εταίρους τους (ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο, Γερμανία και Ιταλία) δεδομένου του επιχειρηματικού περιβάλλοντος των κατασκευαστών, τη συγκέντρωση χρηματοδότησης και τα επίπεδα επαγγελματικών λογιστικών πρακτικών.

Επιπλέον, οι Lahmar και Zeghal (2018) εξέτασαν τον αντίκτυπο του πολιτισμού στον λογιστικό συντηρητισμό κατά τη μετάβαση στα διεθνή πρότυπα. Στην μελέτη αυτή, χρησιμοποιείται το δείγμα από την ανάλυση 15 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υιοθέτησαν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής

Αναφοράς (ΔΠΧΠ) και ακολουθούν τον Κανονισμό αριθ. 1606/2002. Η μελέτη καλύπτει την περίοδο 2000-2010. Δύο μέτρα συντηρητισμού χρησιμοποιούνται, το μέτρο Basu (1997) για να συνυπολογίσει τον υπό όρους συντηρητισμό και το μέτρο δεδουλευμένων στοιχείων για να συνεισφέρει στον άνευ όρων συντηρητισμό. Για να ελεγχθεί ο αντίκτυπος του πολιτισμού, χρησιμοποιούνται οι έξι διαστάσεις του Hofstede (1980, 2010). Τα αποτελέσματα της ανάλυσης έδειξαν ότι η μεταβολή του εξαρτημένου συντηρητισμού επηρεάζεται από τις έξι πολιτισμικές διαστάσεις. Ωστόσο, ο άνευ όρων συντηρητισμός επηρεάζεται μόνο από τον δείκτη απόστασης ισχύος (PDI).

Ο Kouki (2018) εξέτασε τα αποτελέσματα από την προστασία των επενδυτών στη διαχείριση κερδών πριν και μετά την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Π. Στην μελέτη αυτή, χρησιμοποιείται δείγμα 106 εταιρειών που ήταν εισηγμένες στις χρηματιστηριακές αγορές της Γερμανίας, της Γαλλίας και του Βελγίου για τις περιόδους προγενέστερων των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) (2000-2004) και μετά το Δ.Π.Χ.Π (2006-2011). Η έρευνα αυτή βασίζεται σε συγκριτική μελέτη μεταξύ των περιόδων προ και μετά Δ.Π.Χ.Π. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η προστασία των επενδυτών εξηγεί καλύτερα τη διαχείριση των κερδών μετά τη μετάβαση στα Δ.Π.Χ.Π. Τα ευρήματα αποκάλυψαν ότι τα διεθνή πρότυπα και η προστασία των επενδυτών είναι σημαντικά για την από κοινού εξήγηση της διαχείρισης των κερδών για τη δεύτερη περίοδο αναφοράς.

Πάλι ο ίδιος συγγραφέας, ο Kouki (2018) εξέτασε και σύγκρινε την αξία της λογιστικής πληροφόρησης μεταξύ εταιρειών παροχής υπηρεσιών χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και εταιρειών που δεν ανήκουν σε Δ.Π.Χ.Π. σε διάστημα πέντε ετών πριν από την υιοθέτηση των υποχρεωτικών Δ.Π.Χ.Π από το 2000 έως το 2004 και έξι έτη μετά την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) από το 2006 έως 2011. Στην μελέτη αυτή, περιλαμβάνει ένα δείγμα 1166 παρατηρήσεων σταθερού έτους που καλύπτει επιχειρήσεις από τρεις ευρωπαϊκές χώρες. Για την επαλήθευση των υποθέσεων χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικές οικονομετρικές δοκιμασίες, πολυπαραγοντικές και παλινδρομικές παλινδρομήσεις. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι κατά την περίοδο πριν από τα Δ.Π.Χ.Π, η εθελοντική υιοθέτηση από τα Δ.Π.Χ.Π δεν βελτίωσε τη σχέση αξίας των λογιστικών πληροφοριών. Επίσης, ότι το πληροφοριακό περιεχόμενο των εταιρειών που δεν ανήκουν στα Δ.Π.Χ.Π κατά την περίοδο μετά την υιοθεσία έχει υψηλότερη ποιότητα από ό, τι στην περίοδο πριν από την υιοθεσία. Τέλος, υπάρχει μεγαλύτερη συσχέτιση μεταξύ των λογιστικών πληροφοριών, των τιμών των μετοχών και των αποδόσεων των αποθεμάτων και στις δύο περιόδους, ωστόσο η διαφορά στα αποτελέσματα δεν είναι στατιστικά σημαντική.

Οι Hessayri και Saihi (2018) ερεύνησαν τα οφέλη της κεφαλαιαγοράς, πιο συγκεκριμένα, εάν τα οφέλη από τα Δ.Π.Χ.Π. είναι ικανά να επηρεάσουν τους μετόχους να αυξήσουν τις επενδύσεις κεφαλαίου τους, σε επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τα συγκεκριμένα πρότυπα. Η μελέτη αυτή, διεξάγεται σε εταιρείες που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο σε τρεις αναδυόμενες χώρες, δηλαδή στο Μαρόκο, τη Νότια Αφρική και την Τουρκία. Ο σχεδιασμός της βάσης ιδιοκτησίας επιτρέπει μια ανάλυση των πάνελ για τα έτη 2001 έως 2011. Συνολικά, απαιτούνται τουλάχιστον τέσσερις περίοδοι πριν και μετά την ημερομηνία υιοθέτησης των

Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι, υπάρχει αύξηση των συμμετοχών σε μετοχές μετά την υιοθέτηση από τα Δ.Π.Χ.Π μιας επιχείρησης. Συγκεκριμένα, οι θεσμικοί επενδυτές και οι θεσμικοί επενδυτές (εγχώριοι και ξένοι) επενδύουν περισσότερο στα αποθέματα των εταιρειών που έχουν υιοθετήσει τα Δ.Π.Χ.Α.

Την επόμενη περίοδο, οι Alnaas και Rashid (2019) ερεύνησαν τα χαρακτηριστικά των εταιρειών και τη συμμόρφωση με τα ΔΛΠ. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η εξέταση της επίδρασης των χαρακτηριστικών μιας επιχείρησης στην εναρμόνιση στα ΔΛΠ. Η μελέτη αυτή χρησιμοποιεί μια λίστα ελέγχου που βασίζεται κυρίως στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΑ). Τα συμπεράσματα έδειξαν, ότι το επίπεδο συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ ήταν υψηλότερο το 2010 από ότι το 2005. Επίσης η ανάλυση πολλαπλής παλινδρόμησης έδειξε, ότι το επίπεδο συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ αυξάνεται από το μέγεθος της εταιρείας, το είδος ιδιοκτησίας και τη βιομηχανία. Τα ευρήματα αυτής της μελέτης δείχνουν ότι τόσο οι θεσμικές όσο και οι σταθερές δυνάμεις επηρεάζουν τη διαδικασία εναρμόνισης.

Την ίδια χρονιά, οι Oppong και Aga (2019) εξέτασαν τα αποτελέσματα από την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) στην οικονομική ανάπτυξη. Η μελέτη αυτή, χρησιμοποιεί δεδομένα από το 2005 έως το 2014 και εξετάζει κατά πόσο η υποχρεωτική υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) αυξάνει τη συγχρονικότητα της οικονομικής ανάπτυξης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Έτσι χρησιμοποιεί ένα δείγμα 28 χωρών που περιέχουν παρατηρήσεις 10 ετών στην αγορά της ΕΕ, όπου έχουν υιοθετηθεί τα ΔΠΧΠ από το 2005. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι, η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) βελτιώνει την οικονομική ανάπτυξη και ότι η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) έχει σημασία για τις αναπτυσσόμενες οικονομίες παρά για τις αναπτυγμένες. Ως εκ τούτου, συνιστάται στις αρχές της Ευρώπης να προσπαθήσουν να επιβάλουν την υιοθέτηση και εφαρμογή των ΔΠΧΑ, ιδίως μεταξύ των αναπτυσσόμενων οικονομιών.

Επίσης, οι Mah'd, *et al.* (2019) αξιολόγησαν την καταλληλότητα των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (IFRS) σε αναδυόμενες αγορές όπως το Κατάρ. Η τρέχουσα έρευνα επιχειρεί να αποκτήσει γνώσεις σχετικά με τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της εφαρμογής των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) στο Κατάρ με βάση τις αντιλήψεις των κορυφαίων στελεχών, των ακαδημαϊκών στον τομέα της λογιστικής και των εξωτερικών ελεγκτών. Για την μελέτη αυτή, χρησιμοποιήθηκαν συνολικά 120 ερωτηματολόγια όπου και διανεμήθηκαν σε οικονομικούς διευθυντές, ακαδημαϊκούς και εξωτερικούς ελεγκτές. Από τις 97 απαντήσεις (80%), αναλύθηκαν 91 συμπληρωμένα ερωτηματολόγια. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι, η εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) είναι κατάλληλη για το επιχειρηματικό περιβάλλον του Κατάρ, επειδή η υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) παρέχει πολλά πλεονεκτήματα στο επιχειρηματικό περιβάλλον, τους κανονισμούς και το χρηματιστήριο του Qatar χωρίς να επιβαρύνεται με πρόσθετα υψηλά κόστη.

Ακόμη, οι Alnaas και Rashid (2019) ερεύνησαν την επίδραση των χαρακτηριστικών της επιχείρησης στην εναρμόνιση των εταιρειών που είναι εισηγμένες στα Χρηματιστήρια της Αιγύπτου, του Μαρόκου και της Τυνησίας. Για την μελέτη αυτή, χρησιμοποιήθηκαν μια λίστα ελέγχου που βασίζεται κυρίως στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΑ). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι, το επίπεδο συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ ήταν υψηλότερο το 2010 από ό, τι το 2005. Η ανάλυση πολλαπλής παλινδρόμησης δείχνει ότι το επίπεδο συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ αυξάνεται με το μέγεθος της εταιρείας, την ιδιοκτησία των θεσμικών οργάνων, τη βιομηχανία και τη γλώσσα της γνωστοποίησης.

Επιπλέον, οι Almasarwah και Yamani (2019), διερεύνησαν και προσδιόρισαν τους παράγοντες που επηρεάζουν την απόφαση της Σαουδικής Αραβίας σχετικά με την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) και ιδιαίτερα τους παράγοντες που καθυστερούν την υιοθέτηση των ΔΠΧΑ. Επίσης, Προσδιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο το κοινωνικό, πολιτικό, εκπαιδευτικό και θρησκευτικό πλαίσιο της Σαουδικής Αραβίας επηρεάζει στην υιοθέτηση των ΔΠΧΑ και στην καθυστέρηση επίτευξης αυτού του σκοπού. Η μελέτη αυτή χρησιμοποιεί μια μεικτή μεθοδολογία, η οποία περιλαμβάνει τόσο ποσοτικές (ερωτηματολόγια) όσο και ποιοτικές (ημι-δομημένες συνεντεύξεις) ανάλυση δεδομένων. Ενώ η χρήση μεικτών μεθόδων οδήγησε στην ενίσχυση των αποτελεσμάτων. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η παγκοσμιοποίηση, τα λογιστικά όργανα και οι πολιτικές συνθήκες βρέθηκαν να σχετίζονται θετικά με την υιοθέτηση των ΔΠΧΑ στη Σαουδική Αραβία. Αντίθετα, διαπιστώθηκε ότι η ανάπτυξη του πολιτισμού και της λογιστικής έχει αρνητικό αντίκτυπο στην υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. Είναι ενδιαφέρον ότι τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η θρησκεία δεν επηρεάζει την υιοθέτηση των ΔΠΧΑ στη Σαουδική Αραβία.

Την ίδια περίοδο, οι Bhuiyan *et al.*(2019) διερεύνησαν τις επιπτώσεις της υιοθέτησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) σχετικά με την ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και το κόστος των ιδίων κεφαλαίων. Το έγγραφο εξετάζει περαιτέρω εάν μια τέτοια συσχέτιση ποικίλει σε διαφορετικά στάδια του κύκλου ζωής. Η μελέτη αυτή, χρησιμοποιεί τις μεθοδολογίες των DeAngelo *et al.* (2006) και Dickinson (2011) για την ανάπτυξη πληρεξουσίων για τα στάδια των επιχειρήσεων στον κύκλο ζωής. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι χρησιμοποιώντας την περίοδο υιοθέτησης πριν και μετά από τα ΔΠΧΠ για εταιρείες εισηγμένες στην Αυστραλία, το έγγραφο διαπιστώνει ότι η ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης μειώθηκε και το κόστος των μετοχών αυξήθηκε λόγω της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ. Το έγγραφο καταδεικνύει περαιτέρω ότι η ποιότητα της χρηματοοικονομικής αναφοράς κατά την περίοδο μετά από τα ΔΠΧΠ αύξησε το κόστος των ιδίων κεφαλαίων. Τέλος, διαπιστώνει ότι οι αναπτυγμένες επιχειρήσεις παράγουν μια καλύτερη ποιότητα των κερδών, που έχουν ως αποτέλεσμα χαμηλότερο κόστος κεφαλαίου. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι επωφελήθηκε μια αναπτυγμένη επιχείρηση λόγω της υιοθέτησης των ΔΠΧΑ.

Τέλος, οι Outa και Ozili (2019) εξέτασαν το βαθμό εξομάλυνσης των κερδών των τραπεζών κατά τη διάρκεια της υιοθέτησης των υποχρεωτικών διεθνών προτύπων χρηματοοικονομικής πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π) στη Νιγηρία, προκειμένου να προσδιοριστεί εάν η υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Π αύξησε ή μείωσε την

εξομάλυνση των εσόδων μεταξύ των τραπεζών της Νιγηρίας. Η μελέτη αυτή χρησιμοποιεί την μεθοδολογία παλινδρόμησης πάνελ για την εκτίμηση της συσχέτισης μεταξύ προβλέψεων για ζημίες δανείων (LLP) και τραπεζικών κερδών. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι, η υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Π συνδέεται με τη μείωση της εξομάλυνσης των κερδών μεταξύ των τραπεζών της Νιγηρίας, γεγονός που υποδηλώνει ότι οι τράπεζες της Νιγηρίας δεν χρησιμοποιούν τα LLPs για να εξομαλύνουν τα αναφερόμενα κέρδη κατά την υποχρεωτική περίοδο υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Π. Οι συγγραφείς βρίσκουν στοιχεία για εξομάλυνση των εσόδων μέσω του LLP κατά τη διάρκεια της εθελοντικής υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Π. Η εξομάλυνση των κερδών δεν συνδέεται σημαντικά με εισηγμένες και μη εισηγμένες τράπεζες της Νιγηρίας κατά τη διάρκεια της εθελοντικής και υποχρεωτικής υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Π. Συνολικά, τα πορίσματα δείχνουν ότι η υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Π βελτιώνει την πληροφόρηση και την αξιοπιστία των εκτιμήσεων LLP, αποθαρρύνοντας τις νιγηριανές τράπεζες να επηρεάσουν τα LLPs για σκοπούς εξομάλυνσης των κερδών κατά την υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Π.

Κεφάλαιο 5: Διαφορές μεταξύ Ελληνικού Λογιστικού Σχεδίου, Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

Εισαγωγή

Στο πέμπτο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στις βασικές διαφορές μεταξύ του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

IAS1 : Παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων

Οι διαφορές δεν είναι τόσο μεγάλες σχετικά με τις βασικές αρχές της λογιστικής και του τρόπου ερμηνείας των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Στην ουσία, οι γενικές αρχές είναι ίδιες με τις διεθνείς.

Βέβαια στις διατάξεις των ΕΛΠ καθορίζεται η δομή και το περιεχόμενο των οικονομικών καταστάσεων και παρέχεται ένα πλήρες υπόδειγμα των καταστάσεων αυτών, το οποίο πρέπει να τηρούν όλες. Αντίθετα, στα ΔΛΠ δεν καθορίζεται κανένα υπόδειγμα οικονομικών καταστάσεων, απλά παρέχεται μόνο ο ελάχιστος αριθμός λογαριασμών που πρέπει να παρατίθεται στις καταστάσεις αυτές.

IAS2 : Αποθέματα

Μια σημαντική διαφορά μεταξύ των Δ.Λ.Π. και του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού σχεδίου είναι η μέθοδος ή μέθοδος καθορισμού της τιμής κτήσης. Η μέθοδος που χρησιμοποιείται από τα Δ.Λ.Π. είναι είτε η FIFO είτε το Μέσο Σταθμικό Κόστος. Αντίθετα το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο χρησιμοποιούσε εκτός της FIFO και του Μέσου Σταθμικού Κόστους και τη μέθοδο LIFO. Τα ΕΛΠ του Ν. 4308/14 είναι σε συμφωνία με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Μία ακόμη αξιοσημείωτη διαφορά εντοπίζεται στο κόστος κτήσης των αποθεμάτων. Στα Δ.Λ.Π. συμπεριλαμβάνονται οι τόκοι δανείων, οι συναλλαγματικές διαφορές δανείων και οι διαφορές πιστώσεων. Από την άλλη πλευρά, στα Ε.Λ.Π. δεν συμπεριλαμβάνονται οι δαπάνες αυτές.

Όσον αφορά την αποτίμηση (με τα ΕΛΠ ονομάζεται επιμέτρηση) των αποθεμάτων, στα Δ.Λ.Π. τα αποθέματα αποτιμώνται στην μικρότερη αξία μεταξύ του κόστους κτήσεως και της και της καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας των αποθεμάτων. Ενώ στο Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο η αποτίμηση γινόταν μεταξύ κόστους κτήσης και τρέχουσας αξίας, και εάν η τρέχουσα αξία ήταν χαμηλότερη της κτήσης γινόταν σύγκριση με την καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία. Ακόμη τα ΕΛΠ ορίζουν ότι οι αγορές των αναλώσιμων υλικών που δεν είναι σημαντικές για το μέγεθος της οντότητας, μπορούν να αντιμετωπίζονται ως έξοδα περιόδου. Επίσης στα ΔΠΧΑ περιλαμβάνονται και ορισμένες ιδιαίτερες διευκρινίσεις, ήτοι συμπεριλαμβάνονται την έννοια των αποθεμάτων και τα κόστη των υπηρεσιών, για τα οποία η επιχείρηση δεν έχει καταχωρήσει ακόμη τα σχετικά έσοδα. Τέλος, Εμπορεύματα οι τιμές των οποίων διαπραγματεύονται σε οργανωμένες αγορές μπορούν να επιμετρώνται στην εύλογη αξία τους μείον το κόστος που

απαιτείται για τη διάθεσή τους. Τα ΕΛΠ του Ν. 4308/14 είναι σε συμφωνία με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

IAS 7: Κατάσταση Ταμιακών Ροών (ΚΤΡ)

Σύμφωνα με την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της Ελληνικής Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς η μόνη διαφορά που αναφέρεται στις βασικές σταθερές της λογιστικής με αυτό το πρότυπο, είναι ότι η παρουσίαση της ρευστότητας, γίνεται με έμμεσο τρόπο (πραγματική ροή από πληρωμές και αποδείξεις) και δεν επιτρέπεται η χρήση άλλης μεθόδου. Από την άλλη πλευρά, τα Δ.Λ.Π. δέχονται την εφαρμογή και του έμμεσου και της άμεσης μεθόδου (προσαρμογή της λογιστικής περιόδου κέρδους) για την σύνταξη της κατάστασης των ταμιακών ροών. Τα ΕΛΠ του Ν. 4308/14 προβλέπουν την κατάρτιση της λεγόμενης Κατάστασης Χρηματοροών και για τις μη εισηγμένες επιχειρήσεις (μόνο για τις μεγάλες οντότητες σύμφωνα με τα ΕΛΠ). Επίσης τα ΕΛΠ σύμφωνα με την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς δεν επιτρέπουν την άμεση μέθοδο κατάρτισης της ΚΤΡ.

IAS 8: Λογιστικοί κανόνες, αλλαγές στους λογιστικούς υπολογισμούς και λάθη

Το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο δεν προέβλεπε κάτι ιδιαίτερο για τα λογιστικά σφάλματα. Αντίθετα τα ΔΛΠ προβλέπουν το ΔΛΠ 8 το οποίο αναλύει εκτενώς διάφορες περιπτώσεις σχετικά με τα λογιστικά σφάλματα. Μια βασική διαφορά μεταξύ των Δ.Λ.Π. και του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου όσον αφορά τις λογιστικές πολιτικές, τις μεταβολές των λογιστικών εκτιμήσεων και λάθη, είναι ότι σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π. ,εάν τα λάθη εντοπιστούν μεταγενέστερα και αφορούν προηγούμενες περιόδους τότε δεν υπάρχει κάποια αλλαγή στα αποτελέσματα χρήσης αλλά αναμορφώνουν τις καταστάσεις των προηγούμενων περιόδων. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι τα ΕΛΠ δεν αποσαφήνιζαν τις λογιστικές πρακτικές οι οποίες έπρεπε να ακολουθηθούν για να λογισθεί η επίδραση των αλλαγών των λογιστικών εκτιμήσεων επί των χρηματοοικονομικών στοιχείων της επιχείρησης

IAS 10: Γεγονότα μετά την ημερομηνία του οικονομικού ισολογισμού

Τα Δ.Λ.Π. ορίζουν ως γεγονότα, τα γεγονότα εκείνα που αλλάζουν την χρηματοοικονομική εικόνα της εταιρείας και ως χρονικό διάστημα ορίζεται αυτό μεταξύ της ημερομηνίας κλεισίματος του ισολογισμού και της ημερομηνίας που εγκρίθηκαν οι οικονομικές καταστάσεις. Επομένως πρέπει η εταιρεία να γνωρίζει την ημερομηνία έγκρισης του ισολογισμού προς δημοσίευση. Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ., δεν ορίζονταν με τρόπο σαφή και λεπτομερή, συστάσεις για τον ενδεχόμενο λογισμό που αφορά τα γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού.

Μία ακόμη αξιοσημείωτη διαφορά μεταξύ των Δ.Λ.Π. και του ΕΛΓΣ όσον αφορά τα γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού είναι ότι τα Δ.Λ.Π.10 διακρίνονται σε διορθωτικά γεγονότα και μη διορθωτικά. Τέτοια διάκριση στα στο ΕΛΓΣ δεν υπάρχει.

IAS 12: Φόροι Εισοδήματος

Όσον αφορά τις λογιστικές διαφορές, σύμφωνα με το ΕΛΓΣ, πρέπει να εκκαθαρίζονται εντός της χρήσης με δήλωση φορολογίας εισοδήματος. Αντιθέτως, με βάση τα Δ.Λ.Π. μπορούν να εκκαθαριστούν σε μία μελλοντική στιγμή.

Μία δεύτερη διαφορά είναι ότι με βάση τα Δ.Λ.Π. ο φόρος διακρίνεται σε δύο κατηγορίες. Στον αναβαλλόμενο φόρο και στον τρέχοντα φόρο. Αντιθέτως στα στο ΕΓΛΣ δεν υπήρχε τέτοια διάκριση του φόρου εισοδήματος.

Μία τρίτη διαφορά είναι ότι η αναγνώριση του αναβαλλόμενου φόρου είναι υποχρεωτική σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π. Απεναντίας στα Ε.Λ.Π. η αναγνώριση ή μη αναβαλλόμενου φόρου αποτελεί επιλογή λογιστικής πολιτικής.

Τέλος, ο φόρος σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π. είναι έξοδο και βαρύνει τα αποτελέσματα χρήσεως. Όμως από την μεριά του ΕΓΛΣ ο φόρος εισοδήματος δεν αποτελεί έξοδο αλλά συμμετοχή του κράτους στο αποτέλεσμα της εταιρείας.

IAS 16: Ενσώματες Ακίνητοποιήσεις

Με βάση το πρότυπο 16, ως ενσώματα πάγια περιουσιακά στοιχεία, θεωρούνται όλα τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα και τα υπόλοιπα ενσώματα πάγια. Εξαιρέση αποτελούν τα ακίνητα επένδυσης διότι υπάγονται στο Δ.Λ.Π. 40 δηλαδή στα «κατεχόμενα για πώληση πάγια». Από την άλλη το ΕΓΛΣ περιλαμβάνουν τους λογαριασμούς 10-14, 15 δίχως κάποια διάκριση (όπως γίνεται στα Δ.Λ.Π. σε ιδιοχρησιμοποιούμενα πάγια, ακίνητα επένδυσης). Τα ΕΛΠ συμφωνούν με τα ΔΛΠ.

Μια ακόμη σημαντική διαφορά μεταξύ Δ.Λ.Π/ Δ.Π.Χ.Α. και ΕΓΛΣ είναι η απόσβεση του ενσώματος πάγιου στοιχείου. Σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π. γίνεται με βάση την ωφέλιμη οικονομική ζωή ενός παγίου από την επιχείρηση και έχοντας υπόψη και την φθορά του. Στο καθεστώς του ΕΓΛΣ η απόσβεση γίνονταν σύμφωνα με συντελεστές σπό διάφορους νόμους. Τα ΕΛΠ έρχονται σε συμφωνία με τα ΔΛΠ.

Επίσης τα όποια κόστη επιθεώρησης με βάση τα Δ.Λ.Π., προσαυξάνουν την λογιστική αξία του παγίου. Αντιθέτως, σύμφωνα με το ΕΓΛΣ το κόστος της επιθεώρησης λογίζεται πάντα ως έξοδο πολυετούς απόσβεσης.

IAS 18: Έσοδα (τόρα ΔΠΧΑ 15)

Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ τα εισοδήματα προέρχονται από τις αποζημιώσεις και το εισόδημα επιδοτήσεις, εκτός εκείνων που δίνονται για την απόκτηση του ενεργητικού, αλλά και από τις επενδύσεις των διαθέσιμων κεφαλαίων της επιχείρησης. Το εκφρασμένο σε μονάδες χρήματος, η αγοραστική ισχύς που λαμβάνεται θεωρείται ως έσοδο, ενώ στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.), δέχονται ως έσοδα την ανταλλαγή προϊόντων ή υπηρεσιών.

Ωστόσο, μια ακόμη σημαντική διαφορά είναι ότι, τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) βασίζονται στην αρχή του δεδουλευμένου και στην αρχή της ισοδυναμίας των εισοδημάτων-εξόδων, ενώ το ΕΓΛΣ στην αρχή της καθυστέρησης και της ισοροπίας.

IAS 19: Παροχές σε εργαζόμενους

Στο ΕΓΛΣ γίνεται αναφορά στη συναλλαγή παροχής συνταξιοδότησης, τις αποζημιώσεις και την απόλυση του προσωπικού, η οποία υπολογίζεται με βάση τα διοικητικά συμβούλια του νόμου 2112/20. Ωστόσο, βάσει ειδικής γνώμης του νομικού συμβουλίου του κράτους, το 40% της ανώτερης συνολικής υποχρέωσης θεωρείται λογιστικά αποδεκτό. Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) προβλέπουν ότι τα αποτελέσματα ανήκουν στο τμήμα που αντιστοιχεί σε κάθε περίοδο με το προβλεπόμενο κόστος των παροχών εξόδου από την υπηρεσία που η εταιρεία θα πληρώσει στο μέλλον, καθώς αυτό προκύπτει από ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα συνταξιοδοτικών παροχών. Στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ε.Λ.Π.), ως το εκπεστέο από τη φορολογία έξοδο αναγνωρίζεται μόνο, η πρόβλεψη που αντιστοιχεί στην αποζημίωση του προσωπικού αποσύρεται στο επόμενο οικονομικό έτος.

IAS20 : Λογιστική των Κρατικών Επιχορηγήσεων

Όσον αφορά την αρχική καταχώρηση, σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) η καταχώρηση των κρατικών επιχορηγήσεων, γίνεται όταν ξέρουμε με σιγουριά, ότι η εταιρεία θα συμβαδίζει με τους κανόνες της επιχορήγησης και επιπλέον ότι θα εισπραχθεί η επιχορήγηση. Ωστόσο, στο ΕΓΛΣ δεν έχει σημασία εάν θα συμμορφωθεί με τους κανόνες της επιχορήγησης αλλά, εάν θα εισπραχθεί.

Επίσης, με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, οι επιχορηγήσεις για την απόκτηση στοιχείων ενεργητικού, καταχωρείται είτε στην πίστωση, στα “έσοδα επόμενων χρήσεων”, αλλιώς λειτουργεί αφαιρετικά από την λογιστική αξία αυτών. Επιπλέον, η καταχώρηση των επιχορηγήσεων δεν πρέπει να μπαίνει απευθείας σε λογαριασμό ιδίων κεφαλαίων, αντίθετα από ότι καθορίζει το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ). Ενώ, από την άλλη πλευρά, στο ΕΓΛΣ η επιχορήγηση καταχωρείται στον λογαριασμό 41.10 στην πίστωση ως λογαριασμός ιδίων κεφαλαίων.

IAS 37: Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις & Ενδεχόμενες Απαιτήσεις

Όσον αφορά τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.), ενδεχόμενη δέσμευση είναι μία δέσμευση από γεγονότα του παρελθόντος, της οποίας η ύπαρξη θα επικυρωθεί από την εκπλήρωση ή όχι μελλοντικών αβέβαιων γεγονότων. Επίσης με την έννοια “ενδεχόμενη υποχρέωση”, νοούμε την δέσμευση που δεν είναι υποχρεωτικό να απαιτηθεί η εκροή πόρων ή το ποσό της δέσμευσης δεν μπορεί να αξιολογηθεί με ακρίβεια και κατά συνέπεια να καταχωρηθεί. Ακόμη, για την ενδεχόμενη υποχρέωση, γίνεται γνωστοποίηση και όχι καταχώρηση της πρόβλεψης. Γνωστοποίηση δεν γίνεται σε περίπτωση που η πιθανότητα εκροής πόρων είναι απομακρυσμένη. Στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ε.Λ.Π.) η ενδεχόμενη πρόβλεψη, εμπεριέχεται στον όρο πρόβλεψη. Επίσης το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ.) δεν διαβαθμίζει την πιθανότητα έλευσης του ζημιογόνου γεγονότος όπως ζητεί το πρότυπο. (Καραγιώργος, 2015).

Μία δεύτερη διαφορά είναι ότι, σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.), όταν τα έξοδα εκπλήρωσης των συμβατικών υποχρεώσεων, είναι περισσότερα από τα οικονομικά οφέλη που θα λάβει από την σύμβαση αυτή, τότε μιλάμε για επαχθής σύμβαση.

Επιπλέον, σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) η αναδιάρθρωση επιχείρησης είναι ένα πρόγραμμα της εταιρείας που αλλάζει είτε όταν ο τρόπος της δραστηριότητας αυτής κατευθύνεται, είτε το πεδίο της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Επίσης, εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που βάζουν το πρότυπο για την καταχώρηση της πρόβλεψης, τότε και μόνο τότε καταχωρείται η πρόβλεψη. Ενώ σύμφωνα με το ΕΓΛΣ, το θέμα αυτό δεν αντιμετωπίζεται με προβλέψεις. Οι δαπάνες αντιμετωπίζονται ως «έξοδα πολυετούς αποσβέσεως», λογαριασμός 16.17 «έξοδα αναδιοργάνωσης».

IAS39 :Χρηματοοικονομικά Μέσα

Μια σημαντική διαφορά είναι ότι, υπό το καθεστώς των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.), οι αποζημιώσεις αντιμετωπίζονται κυρίως ως χρηματοοικονομικά στοιχεία και υποβάλλονται σε αξιολόγηση. Οι διαφορές από την αξιολόγηση μεταφέρονται σε κάθε περίπτωση στα αποτελέσματα ή, υπό όρους, απευθείας στην καθαρή αξία. Αντίθετα, στο ΕΓΛΣ δεν υπάρχει όρος σχετικά με την αξιολόγηση των επιδομάτων. Οι κανόνες της αξιολόγησης των ομολόγων που προβλέπονται από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.), και τα οποία αφορούν κυρίως την πραγματική αξία κατά την αξιολόγηση, μπορούν να δημιουργήσουν θετικά (κέρδη) και αρνητικές διαφορές (απώλειες) από την εκτίμηση. Ακόμη, σύμφωνα με το ΕΓΛΣ η απώλεια που ενδεχομένως προκύπτει από την αξιολόγηση των ομολόγων δεν αφαιρείται από τα μεικτά εισοδήματα, αλλά μεταφέρονται σε ειδικούς λογαριασμούς των αποθεματικών ταμείων "Reserve Funds" από Ομόλογα "για αντιστάθμιση με κέρδη από πώληση ομολόγων ή από ανταλλαγή / παραλαβή των δωρεάν χρεών σύμφωνα με τους νόμους περί της αναπροσαρμογής της αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Δεν υπάρχει κέρδος από την αξιολόγηση σύμφωνα με τους ισχύοντες φορολογικούς όρους.

Μια ακόμη βασική διαφορά μεταξύ των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) και του ΕΓΛΣ έγκειται στο γεγονός ότι, σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, τα παράγωγα παρουσιάζονται στον ισολογισμό και αξιολογούνται στην πραγματική τους αξία, ενώ ο ισχύων φορολογικός νόμος περιλαμβάνει μόνο τους όρους, την επιβολή φόρου στα πραγματοποιηθέντα κέρδη από πράξεις ή συμβάσεις στα παράγωγα και για την έκπτωση της πραγματοποιηθείσας ζημίας από πράξεις ή συμβάσεις παραγώγων μόνο όταν πραγματοποιούνται για αντισταθμιστικούς σκοπούς.

IAS 40: Επενδύσεις σε ακίνητα

Στο ΕΓΛΣ δεν υπάρχει ξεχωριστή εκπροσώπηση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων που κατέχονται για επένδυση. Το μόνο που καθορίζεται, είναι ότι τα πάγια περιουσιακά στοιχεία που φέρνουν τα έσοδα, υπόκεινται σε απόσβεση, ενώ η εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που συνεισφέρονται στην εταιρεία

από τις συμμετοχές, γίνεται από ειδική επιτροπή. Ωστόσο, σύμφωνα με το ΕΓΛΣ δεν υπάρχει κανένας όρος που να καθορίζει τη χρήση του και τις λογιστικές αρχές για μία ανταλλαγή. Η χρήση ή μη ορισμένων αρχών, δίνεται στην ίδια πρωτοβουλία των μονάδων. Αντίθετα, το Δ.Λ.Π 40, προβλέπει περισσότερες από μία μεθόδους λογιστικής. Η εταιρεία πρέπει να επιλέξει και να εφαρμόσει μία από τις μεθόδους, εκτός εάν το Πρότυπο ή η εγκύκλιος απαιτεί ή επιτρέπει ειδική ταξινόμηση των ειδών (ανταλλαγές, ισοζύγια, ποσά κ.λπ.) για τις οποίες χρησιμοποιούνται διαφορετικές μέθοδοι. Όταν οι τυποποιημένες απαιτήσεις επιτρέπουν την ταξινόμηση, πρέπει να είναι η καταλληλότερη μέθοδος που επιλέγεται και εφαρμόζεται σταθερά για κάθε κατηγορία.

Συμπεράσματα

Το ΕΓΛΣ ίσχυε στην Ελλάδα μέχρι το 2015. Βέβαια οι οντότητες ακόμη μπορούν να εφαρμόζουν το ΕΓΛΣ αλλά η κατάρτιση των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων πρέπει να γίνεται από το 2015 με βάση τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα.

Ταυτόχρονα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα συνδράμουν καταλυτικά στην ομοιομορφία της λογιστικής πληροφόρησης σε παγκόσμιο επίπεδο.

Παρά τη σημασία των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, δεν έχουν διερευνηθεί αρκετές έρευνες στη σχέση των ΕΛΠ και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Η θεωρητική προσέγγιση της εν λόγω διπλωματικής εργασίας δείχνει ότι υπάρχουν πολλές διαφορές μεταξύ του Ελληνικού Γενικού λογιστικού Σχεδίου και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Αντίθετα, τα ΕΛΠ Ν4308/14 αποτελούν μία προσαρμογή των ΔΛΠ στο ελληνικό λογιστικό σύστημα. Συνεπώς οι διαφορές ΕΛΠ Ν. 4308/14 με τα ΔΛΠ είναι πάρα πολύ λιγότερες. Ακόμη η διπλωματική εργασία δείχνει ότι ο ρόλος των Ε.Λ.Π. Ν4308/14 είναι καταλυτικός έτσι ώστε να ξεπεραστεί καταρχάς η πολυπλοκότητα που δημιουργούνταν από το μεγάλο σε αριθμό νόμων που εφαρμόζονταν στην λογιστική.

Όλα τα παραπάνω πρέπει να ληφθούν υπόψη με βάση τους περιορισμούς της παρούσας διπλωματικής εργασίας. Ο πιο βασικός περιορισμός είναι το χρονικό διάστημα για την διεξαγωγή της παρούσας εργασίας. Ακόμη η έλλειψη ποσοτικών δεδομένων αποτελεί ένα ακόμη σημαντικό περιορισμό της εργασίας.

Για αυτό το λόγο, προτείνεται μία μελλοντική έρευνα η οποία πρέπει να έχει χρησιμοποιήσει στατιστικές μεθόδους, ποσοτικά δεδομένα και να αφορά μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Σε αυτό το πλαίσιο μια μελλοντική έρευνα θα μπορούσε να ακολουθήσει το θεωρητικό πλαίσιο της εν λόγω διπλωματικής εργασίας ως οδηγό για τη σύνταξη ερωτηματολογίου και την εξαγωγή ποσοτικών αποτελεσμάτων από την στατιστική του ανάλυση.

Βιβλιογραφία

Ελληνική Βιβλιογραφία

- Δημητράς, Α. και Βρέντζου, Ε. (2015) *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*. Εκδόσεις ΣΕΑΒ, Αθήνα.
- Καραγιώργος, Θ. και Πετρίδης, Α. (2015) *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*. Εκδόσεις Αφοί Θ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΥ Ο.Ε., Θεσσαλονίκη
- Καραγιώργος, Θ. και Παπαδόπουλος, Δ. (2003) *Εισαγωγή στην Χρηματοοικονομική Λογιστική*. Εκδόσεις Γερμανός, Θεσσαλονίκη
- Καραγιώργος, Θ. και Παπαδόπουλος, Δ. (2003) *Χρηματοοικονομική Λογιστική*. Εκδόσεις Γερμανός, Θεσσαλονίκη
- Νεγκάκης, Ι. Χρήστος (2015) *Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Θεωρία και Εφαρμογές)*. Εκδόσεις ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΙΚΕ, Θεσσαλονίκη
- Ντζανάτος, Δ. (2008) *Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με απλά λόγια και οι διαφορές τους με τα ελληνικά*. Εκδόσεις Καστανιώτης
- Σακελλής, Ε. (1995) *Το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο*. Εκδόσεις Βρύκουσ, Αθήνα
- Σακελλής, Ε. (2002) *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*. Ε. Σακέλλη, Αθήνα
- Σακελλής, Ε. (2005) *Σύνταξη των Οικονομικών καταστάσεων που προβλέπουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με βάση το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο*. Εκδόσεις Βρύκουσ, Αθήνα
- Τσιρίκος, Γ. (2003) *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα: Η άκρη του νήματος*. Εκδόσεις Παπασωτηρίου, Αθήνα
- Φίλος, Γ. (2003) *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα: Οδηγός Πρώτης Εφαρμογής*. Εκδόσεις Παμισός, Αθήνα
- Φίλος, Γ. και Αποστόλου, Α. (2011) *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*. Εκδόσεις Κλειδάριθμος, Αθήνα

Ξένη Βιβλιογραφία

Achek, I. and Khlif, H. (2016) 'IFRS adoption and auditing: a review'. *Asian Review of Accounting*, 24(3), 338-361. <https://doi.org/10.1108/ARA-12-2014-0126>

Adelopo, I., Boolaky, P., Ibrahim, M. and Omoteso, K., (2018) 'The development of accounting practices and the adoption of IFRS in selected MENA countries'. *Journal of Accounting in Emerging Economies*, 8(3), 327-351. <https://doi.org/10.1108/JAEE-07-2015-0052>

Adibah Wan Ismail, W., Anuar Kamarudin, K., van Zijl, T. and Dunstan, K. (2013), 'Earnings quality and the adoption of IFRS based accounting standards: Evidence from an emerging market'. *Asian Review of Accounting*, 21(1), 53-73. <https://doi.org/10.1108/13217341311316940>

Aga, M. and Oppong, C. (2019) 'Economic growth in European Union: does IFRS mandatory adoption matter?'. *International Journal of Emerging Markets*, 14(5), 792-808. <https://doi.org/10.1108/IJOEM-01-2018-0010>

Agyei-Mensah, B. (2017) 'Does the corruption perception level of a country affect listed firms' IFRS 7 risk disclosure compliance?'. *Corporate Governance*, 17(4), 727-747. <https://doi.org/10.1108/CG-10-2016-0195>

Ajili, H. and Bouri, A. (2017) 'Comparative study between IFRS and AAOIFI disclosure compliance: Evidence from Islamic banks in Gulf Co-operation Council countries'. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 15(3), 269-292. <https://doi.org/10.1108/JFRA-03-2016-0023>

Alexandrakis, A., Kydros, D., Notopoulos, P. and Pazarskis, M. (2011) 'IFRS Adoption Effects in Greece: Evidence from the IT Sector'. *MIBES Transactions*, 5(2), 101-111.

Almasarwah, A. and Yamani, A. (2019) 'Resistive factors of delaying IFRS adoption in Saudi Arabia listed firms', *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 17(3), 468-497. <https://doi.org/10.1108/JFRA-08-2018-0063>

Alnaas, A. and Rashid, A. (2019) 'Firm characteristics and compliance with IAS/IFRS'. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 17(3), 383-410. <https://doi.org/10.1108/JFRA-06-2018-0052>

Alnaas, A. and Rashid, A. (2019) ‘Firm characteristics and compliance with IAS/IFRS: Evidence from North African companies’. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 17(3), 383-410. <https://doi.org/10.1108/JFRA-06-2018-0052>

Alzeban, A. (2016) ‘Factors influencing adoption of the international financial reporting standards (IFRS) in accounting education’. *Journal of International Education in Business*, 9(1), 2-16. <https://doi.org/10.1108/JIEB-10-2015-0023>

Alzeban, A. (2018) ‘The association between internal audit department characteristics and IFRS compliance’. *Asian Review of Accounting*, 26(3), 336-358. <https://doi.org/10.1108/ARA-03-2017-0054>

Ataman, B. , Kiliç, M., and Uyar, A. (2016) ‘Preparedness of the entities for the IFRS for SMEs: an emerging country case’, *Journal of Accounting in Emerging Economies*, 6(2), 156-178. <https://doi.org/10.1108/JAEE-01-2014-0003>

Aubert, F. and Grudnitski, G. (2011) ‘The Impact of Importance of Mandatory Adoption of International Financial Reporting Standards in Europe’. *Journal of International Financial Management and Accounting*, 22(1), 1-26.

Barth, E. M., Landsman, R. W. and Lang, H. M. (2008) ‘International Accounting Standards and Accounting Quality’, *Journal of Accounting Research*, 46(3), 467–498.

Bellas, P. A. and Papadatos, P.K. (2011) ‘Value relevance of Accounting International under Greek and International Financial Reporting Standards: The influence of Firm – Specific characteristics’. *International Research Journal of Finance and Economics*, 76, pp.6-23.

Bhuiyan, M., Habib, A., and Hasan, M. (2019) ‘IFRS adoption, financial reporting quality and cost of capital: a life cycle perspective’. *Pacific Accounting Review*, 31(3), 497-522. <https://doi.org/10.1108/PAR-08-2016-0073>

Black, E. and Maggina, A. (2016) ‘The impact of IFRS on financial statement data in Greece’. *Journal of Accounting in Emerging Economies*, 6(1), 69-90. <https://doi.org/10.1108/JAEE-02-2013-0013>

Burgstahler, D., Hail, L. and Leuz, C. (2006) ‘The importance of reporting incentives: earnings management in European private and public firms’. *The Accounting Review*, 81(5), 983- 1016.

Connell, V. and Sullivan, K. (2008) ‘The Impact of Mandatory Conversion to IFRS on the Net Income of FTS Eurofirst 80 Firms’. *The Journal of Applied Research in Accounting and Finance*, 3(2), 17-26.

Dalla, K. and Iatridis, G. (2011) ‘The impact of IFRS implementation on Greek listed companies: An industrial sector and stock market index analysis’, *International Journal of Managerial Finance*, 7(3), 284-303.

Dayanandan, A., Donker, H., Ivanof, M. and Karahan, G. (2016) ‘IFRS and accounting quality: legal origin, regional, and disclosure impacts’. *International Journal of Accounting & Information Management*, 24(3), 296-316. <https://doi.org/10.1108/IJAIM-11-2015-0075>

Dimitras, A. I., Kosmidou, K., and Apostolou, A. K. (2010) ‘Bank efficiency estimation and the change of the accounting standards: evidence from Greece’. *International Journal of Managerial and Financial Accounting*, 2(1), 20-39.

El-Gazzar, S. and Finn, P. (2017) ‘Restatements and accounting quality: a comparison between IFRS and US-GAAP’. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 15(1), 39-58. <https://doi.org/10.1108/JFRA-10-2015-0090>

Elkelish, W. (2017) ‘IFRS related party transactions disclosure and firm valuation in the United Arab Emirates emerging market’. *Journal of Accounting in Emerging Economies*, 7(2), 173-189. <https://doi.org/10.1108/JAEE-05-2015-0035>

Evans, L. and Tsalavoutas, I. (2010) ‘Transition to IFRS in Greece: Financial statement effects and auditor size’. *Managerial Auditing*, 25(8), 814-842.

Firoz, M. (2011) ‘IFRS – preparedness of Indian banking industry’. *Journal of Financial Reporting and Accounting* 9(1), 47-53. <https://doi.org/10.1108/19852511111139796>

Fitriany, F., Mita, A., Utama, S. and Wulandari, E. (2018) ‘The adoption of IFRS, comparability of financial statements and foreign investors’ ownership’. *Asian Review of Accounting*, 26(3), 391-411. <https://doi.org/10.1108/ARA-04-2017-0064>

Floropoulos, I., Georgakopoulou, E. and Spathis, C. (2010) ‘ The transition from the Greek accounting system to IFRS: evidence from the manufacturing sector’. *International Journal of Managerial and Financial Accounting*, 2(1), 4-19.

Georgakopoulou, E. and Spathis, C. (2007) ‘The adoption of I.F.R.S. in South Eastern Europe: the case of Greece’. *International Journal of Financial Services Management*, 2(1-2), 50-63.

Hessayri, M. and Saihi, M. (2018) ‘Ownership dynamics around IFRS adoption: emerging markets context’. *Journal of Accounting in Emerging Economies*, 8(1), 2-28. <https://doi.org/10.1108/JAEE-01-2016-00>

Hevas, L. D. and Karampinis, I. N. (2011) ‘Mandating IFRS in an Unfavorable Environment: The Greek Experience’. *The International Journal of Accounting*, 46(3), 304-332.

Juhmani, O. (2017) ‘Corporate governance and the level of Bahraini corporate compliance with IFRS disclosure’. *Journal of Applied Accounting Research*, 18(1), 22-41. <https://doi.org/10.1108/JAAR-05-2015-0045>

Kouki, A. (2018) ‘IFRS and value relevance: A comparison approach before and after IFRS conversion in the European countries’, *Journal of Applied Accounting Research*, 19(1), 60-80. <https://doi.org/10.1108/JAAR-05-2015-0041>

Kouki, A. (2018) ‘Mandatory IFRS adoption, investor protection and earnings management: A data analysis of Germany, France and Belgium listed companies’. *International Journal of Accounting & Information Management*, 26(1), 187-204. <https://doi.org/10.1108/IJAIM-07-2017-0091>

Lahmar, Z. and Zeghal, D. (2018) ‘The effect of culture on accounting conservatism during adoption of IFRS in the EU’. *International Journal of Accounting & Information Management*, 26(2), 311-330. <https://doi.org/10.1108/IJAIM-08-2016-0077>

Lento, C. and Yeung, W. (2017) ‘Earnings benchmarks, earnings management and future stock performance of Chinese listed companies reporting under ASBE-

IFRS'. *Asian Review of Accounting*, 25(4), 502-525. <https://doi.org/10.1108/ARA-10-2016-0112>

Mah'd, O., Mardini, G. and Wadi, R. (2019) 'Empirical evidence of the suitability of IFRS in emerging markets'. *Accounting Research Journal*, 32(4), 553-567. <https://doi.org/10.1108/ARJ-04-2017-0065>

Naoum, V. C, Sykianakis, N. and Tzovas, C. (2011) 'The perceptions of managers of Greek firms regarding the Costs and Benefits ensuing from the adoption of International Financial Reporting Standards in Greece'. *International Journal of Economic Sciences and applied research*, 4(3), 59-74

Nurunnabi, M. (2017) 'Auditors' perceptions of the implementation of International Financial Reporting Standards (IFRS) in a developing country'. *Journal of Accounting in Emerging Economies*, 7(1), 108-133. <https://doi.org/10.1108/JAEE-02-2015-0009>

Outa, E. and Ozili, P. (2019) 'Bank earnings smoothing during mandatory IFRS adoption in Nigeria', *African Journal of Economic and Management Studies*, 10(1), 32-47. <https://doi.org/10.1108/AJEMS-10-2017-0266>

Papadamou, S. and Tzivinikos, T. (2013) 'The risk relevance of international financial reporting standards: Evidence from Greek banks', *International Review of Financial Analysis*, 27(C), 43-54

Spathis, C. and Tsiouridou, M. (2012) 'Earnings management and the role of auditors in an unusual IFRS context : The case of Greece'. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 21(1), 62-78

Zounta, S., Karatzimas, S. and Kyriakidou, V. (2011) 'Impacts and Changes in the Accounting Policies after the IAS Adoption: A Comparison between the Manufacturing and the Commercial Sector in Greece'. *Journal of Accounting and Management Information Systems*, 10(3), 302-317.

Διαδικτυακές Πηγές

<https://www.e-forologia.gr/>

<https://www.taxheaven.gr/>

Παράρτημα

- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 1 (Δ.Λ.Π. 1)** Παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 2 (Δ.Λ.Π. 2)** Αποθέματα
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 7 (Δ.Λ.Π. 7)** Καταστάσεις Ταμιακών Ροών
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 8 (Δ.Λ.Π. 8)** Λογιστικές Αρχές, Μεταβολές στις Λογιστικές Εκτιμήσεις και Λάθη
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 10 (Δ.Λ.Π. 10)** Γεγονότα μετά την Περίοδο Αναφοράς (Ημερομηνία Ισολογισμού)
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 11 (Δ.Λ.Π. 11)** Συμβάσεις Κατασκευής Έργων
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 12 (Δ.Λ.Π.12)** Φόροι Εισοδήματος
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 16 (Δ.Λ.Π. 16)** Ενσώματα Πάγια
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 19 (Δ.Λ.Π. 19)** Παροχές σε Εργαζόμενους
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 20 (Δ.Λ.Π. 20)** Λογιστική Κρατικών Επιχορηγήσεων και Γνωστοποίηση της Κρατικής Υποστήριξης
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 21 (Δ.Λ.Π. 21)** Οι Επιδράσεις των Μεταβολών στις Τιμές Συναλλάγματος
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 23 (Δ.Λ.Π. 23)** Κόστος Δανεισμού
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 24 (Δ.Λ.Π. 24)** Γνωστοποιήσεις Συνδεδεμένων Μερών
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 27 (Δ.Λ.Π. 27)** Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 28 (Δ.Λ.Π. 28)** Επενδύσεις σε Συγγενείς Επιχειρήσεις και Κοινοπραξίες
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 29 (Δ.Λ.Π. 29)** Η Χρηματοοικονομική Πληροφόρηση σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 31 (Δ.Λ.Π. 31)** Συμμετοχές σε Κοινοπραξίες
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 32 (Δ.Λ.Π. 32)** Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Γνωστοποίηση και Παρουσίαση
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 33 (Δ.Λ.Π. 33)** Κέρδη κατά Μετοχή
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 34 (Δ.Λ.Π. 34)** Ενδιάμεση Χρηματοοικονομική Αναφορά
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 36 (Δ.Λ.Π. 36)** Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 37 (Δ.Λ.Π. 37)** Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 38 (Δ.Λ.Π. 38)** Άυλα Περιουσιακά Στοιχεία
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 39 (Δ.Λ.Π. 39)** Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση και Αποτίμηση
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 40 (Δ.Λ.Π. 40)** Επενδύσεις και Ακίνητα
- **Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 41 (Δ.Λ.Π. 41)** Γεωργία
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 1 (Δ.Π.Χ.Π. 1)** Πρώτη Υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 2 (Δ.Π.Χ.Π. 2)** Παροχές που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών

- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 3 (Δ.Π.Χ.Π. 3)**
Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 4 (Δ.Π.Χ.Π. 4)**
Ασφαλιστήρια Συμβόλαια
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 5 (Δ.Π.Χ.Π. 5)** Μη
Κυκλοφορούντα Περιουσιακά Στοιχεία που Προορίζονται για Πώληση και
Διακοπείσες Δραστηριότητες
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 6(Δ.Π.Χ.Π. 6)**
Έρευνα και Εκτίμηση Ορυκτών Πόρων
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 7 (Δ.Π.Χ.Π. 7)**
Χρηματοπιστωτικά Μέσα : Γνωστοποιήσεις
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 8 (Δ.Π.Χ.Π. 8)**
Λειτουργικοί Τομείς
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 9 (Δ.Π.Χ.Π. 9)**
Χρηματοοικονομικά Μέσα
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 10 (Δ.Π.Χ.Π. 10)**
Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 11 (Δ.Π.Χ.Π. 11)**
Σχήματα υπό κοινό έλεγχο
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 12 (Δ.Π.Χ.Π. 12)**
Γνωστοποίηση συμμετοχών σε άλλες οντότητες
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 13 (Δ.Π.Χ.Π. 13)**
Επιμέτρηση εύλογης αξίας
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 15 (Δ.Π.Χ.Π. 15)**
Έσοδα από συμβάσεις με πελάτες
- **Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 16 (Δ.Π.Χ.Π. 16)**
Μισθώσεις